

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-12-12-182

Chișinău

«13» iunie 2016

**Biroul Permanent
al Parlamentului**

În temeiul articolului 73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind funcționarul public cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.748 din 10 iunie 2016.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege – Ministerul Afacerilor Interne.

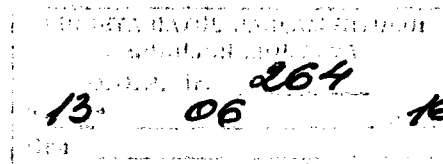
Anexă:

1. Hotărârea Guvernului nr.748 din 10 iunie 2016 - 1 ex. (limba română și rusă)
2. Proiectul de lege nominalizat - 1 ex. (limba română și rusă)
3. Nota informativă (limba română și rusă)
4. Expertiza Centrului Național Anticorupție
5. Avizul Ministerului Justiției

Secretar general al Guvernului

Tudor COPACI

Ex. N. Sandu
Tel.: 022-250-579

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 448

din 10 iunie 2016
Chișinău

**Pentru aprobarea proiectului de lege privind funcționarul public
cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind funcționarul public cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

Contrasemnează

Ministrul afacerilor interne

Alexandru Jizdan

Ministrul muncii, protecției
sociale și familiei

Stela Grigoraș

Ministrul finanțelor

Octavian Armașu

Ministrul justiției

Vladimir Cebotari

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****privind funcționarul public cu statut special
din Ministerul Afacerilor Interne****CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE****Articolul 1. Obiectul și sfera de reglementare**

(1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic al raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din autoritățile administrative și instituțiile din subordinea acestuia în cadrul cărora sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, drepturi, obligații, restrîngerii, interdicții și incompatibilități specifice, reglementări privind disciplina muncii, precum și protecția juridică și socială a acestuia.

(2) În considerarea caracterului distinct al activității profesionale a funcționarului public cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, legea instituie drepturi, obligații, restrîngerii, interdicții și incompatibilități specifice, reglementări privind disciplina muncii, precum și protecția juridică și socială a acestuia.

(3) În aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne se instituie funcții cu statut special pentru îndeplinirea competențelor ministerului privind elaborarea politicilor publice, colaborarea cu alte autorități publice, reglementarea normativ-juridică specifică, coordonarea integrată a domeniilor din competență, precum și gestionarea sferei de competență.

(4) Funcțiile publice cu statut special instituite în aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne îndeplinesc atribuții în următoarele domenii: managementul operațional integrat, cooperarea interinstituțională și suportul decizional, planificarea strategică a forțelor și mijloacelor, interoperabilitatea, elaborarea, monitorizarea și evaluarea politicilor, managementul funcției publice cu statut special, protecția internă și anticorupția.

Articolul 2. Definirea unor termeni

În sensul prezentei legi se definesc următorii termeni:

a) **cariera funcționarului public cu statut special** – ansamblu de situații și efecte juridice care intervin de la apariția raportului de serviciu pînă la data încetării acestuia, potrivit dispozițiilor actelor normative în vigoare și opțiunilor individuale ale funcționarului public cu statut special;

b) **concurs** – modalitate de selectare a candidaților pentru ocuparea unui post vacant de execuție, conducere sau pentru admiterea în instituțiile de formare

profesională ale Ministerului Afacerilor Interne în conformitate cu legislația în vigoare;

c) **exercitarea funcției publice speciale** – îndeplinirea obligațiilor de serviciu prevăzute de fișa postului, de prezenta lege și de alte acte normative aplicabile funcționarului public cu statut special;

d) **funcționar public cu statut special** – persoană angajată în cadrul Aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini atribuite în competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) **funcție publică cu statut special** – ansamblu de atribuții și responsabilități ale funcționarului public cu statut special stabilite în vederea realizării competențelor specifice entității din care face parte;

f) **ofițer de legătură** – reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne detașat în instituțiile din Republica Moldova, în misiunile diplomatice sau în cadrul organizațiilor internaționale pentru reprezentarea intereselor statului.

CAPITOLUL II FUNCȚIONARUL PUBLIC CU STATUT SPECIAL

Articolul 3. Funcționarul public cu statut special

(1) Calitatea de funcționar public cu statut special apare și încetează în condițiile prezentei legi.

(2) Funcționarii publici cu statut special se diferențiază pe categorii în funcție de specificul sarcinilor și responsabilităților atribuite prin fișa postului, precum și prin nivelul studiilor corespunzător ocupării funcției.

(3) În limitele competențelor atribuite prin lege, funcționarul public cu statut special este investit cu împuterniciri și drepturi pe timpul și în legătură cu exercitarea funcției publice speciale pe care o deține.

(4) Funcționarul public cu statut special aflat în timpul și în legătură cu exercitarea funcției este reprezentantul statului și se află sub protecția acestuia în condițiile legii.

(5) Pentru funcționarul public cu statut special se elaborează standarde ocupaționale specifice de către Ministerul Afacerilor Interne.

(6) Formarea profesională a funcționarului public cu statut special se organizează și se realizează în conformitate cu actele administrative ale Ministerului Afacerilor Interne, pe baza standardelor ocupaționale și de formare profesională aferente.

(7) Clasificatorul funcțiilor cu statut special, care stabilește complexitatea și natura sarcinilor, nivelul de importanță și responsabilitate pentru categoriile de funcții publice cu statut special, se aprobă de Guvern.

Articolul 4. Natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special

(1) Natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special este conferită de tipul și condițiile caracteristice de îndeplinire a sarcinilor de serviciu, prevăzute de normele legale, și anume:

- a) principiile profesionale;
- b) gradele speciale;
- c) sistemul de carieră;
- d) formarea profesională;
- e) exercitarea funcției publice cu statut special, potrivit atribuțiilor legale date în competența entității din care face parte;
- f) portul, de regulă, al uniformei, al însemnelor distinctive și legitimației de serviciu;
- g) aplicarea, în condițiile legii a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc;
- h) îndeplinirea de atribuții exclusiv în folosul cetățeanului și comunității, ce impun asumarea unei conduite speciale, interdicții și restricții individuale, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și instituirea de incompatibilități;
- i) executarea măsurilor de intervenție profesională cu un grad ridicat de risc pentru viață și sănătate, care presupun eforturi fizice și psihice intense și prelungite;
- j) apariția de situații profesionale care pot periclita viața, siguranța personală și a familiei acestuia.

(2) În considerarea naturii sale profesionale distincte, funcționarul public cu statut special beneficiază de drepturi profesionale și compensatorii acordate în condițiile legislației în vigoare.

Articolul 5. Principiile profesionale ale funcționarului public cu statut special

Activitatea funcționarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității, profesionalismului, confidențialității, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării.

Articolul 6. Asigurarea activității funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special ocupă funcții corespunzătoare calității sale profesionale și îndeplinește doar atribuții în legătură cu acestea, care rezultă din prevederile legislației în vigoare și fișa postului.

(2) Funcționarul public cu statut special exercită autoritatea publică în condițiile legii.

(3) Conducătorii și superiorii poartă răspundere în condițiile legii pentru ilegalitatea dispozițiilor pe care le dau, a activităților pe care le organizează și le desfășoară.

(4) Funcționarului public cu statut special i se asigură independență operațională necesară îndeplinirii atribuțiilor și misiunilor ce îi revin.

(5) Funcționarul public cu statut special, indiferent de nivelul ierarhic, la care își desfășoară activitatea, este responsabil personal de modul de îndeplinire a atribuțiilor și misiunilor stabilite legal, de neglijențe, de erorile săvârșite și de dispozițiile date subordonaților.

(6) Funcționarul public cu statut special are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă acestea sînt ilegale. Funcționarul public cu statut special trebuie să aducă aceste situații la cunoștința superiorului ierarhic al persoanei care a dat dispoziția.

Articolul 7. Jurămîntul solemn al funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special debutant depune Jurămîntul solemn cu următorul conținut: „Eu, (gradul special, prenumele, numele), jur solemn să fiu devotat Republicii Moldova, să respect și să aplic în mod corect și fără părtinire Constituția și legile Țării, să apăr interesele și autoritatea Statului. Jur să fiu onest, disciplinat, vigilent și curajos, să păstrez secretul de stat și să nu divulg informații oficiale cu accesibilitate limitată. Jur să exercit în mod conștiincios și cu exactitate obligațiile încredințate, ordinele superiorilor și prevederile regulamentelor, să respect și să ocrotesc drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor, să apăr ordinea de drept, patrimoniul public și al persoanelor. Dacă voi încălca acest jurămînt, sînt gata să suport rigorile legilor Republicii Moldova”.

(2) Modul de depunere a Jurămîntului solemn se stabilește de Ministerul Afacerilor Interne.

Articolul 8. Dosarul personal al funcționarului public cu statut special

(1) Dosarul personal al funcționarului public cu statut special reprezintă o totalitate de acte și informații care cuprind date cu caracter personal și profesional despre persoana care exercită o funcție publică cu statut special.

(2) Pentru fiecare funcționar public cu statut special se întocmește un singur dosar personal pe toată perioada activității de serviciu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Funcționarul public cu statut special are drept de acces liber la dosarul său personal și la datele incluse în acesta cu excepția documentelor cu acces restricționat, potrivit legislației în vigoare.

(4) Nu este permisă anexarea la dosarul personal a documentelor ce nu au legătură cu activitatea profesională a funcționarului public cu statut special, ori a celor referitoare la opiniile sale politice, sindicale, religioase sau de orice altă natură.

(5) Conținutul dosarului personal și al carnetului de muncă al funcționarului public cu statut special, modul de păstrare, de asigurare a confidențialității datelor, de acces la acestea și de eliberare a copiilor după documentele ce le compun, se stabilește de Ministerul Afacerilor Interne.

(6) În carnetul de muncă al funcționarului public cu statut special se consemnează datele referitoare la activitatea de muncă privind angajarea și încetarea raportului de serviciu, fără detalizarea posturilor ocupate.

(7) La cererea funcționarului public cu statut special se eliberează confirmarea detaliată a posturilor deținute de către acesta.

CAPITOLUL III CLASIFICAREA FUNCȚIILOR PUBLICE CU STATUT SPECIAL ȘI A GRADELOR SPECIALE

Secțiunea 1 Funcțiile publice cu statut special

Articolul 9. Clasificarea funcțiilor publice cu statut special

(1) Funcțiile publice cu statut special se clasifică după cum urmează:

- a) funcții de conducere;
- b) funcții de execuție.

(2) Ierarhia funcțiilor publice cu statut special în raport de complexitatea și natura sarcinilor, nivelul de importanță și responsabilitate, precum și corespunderea acestora cu gradele speciale, sînt reglementate de Ministerul Afacerilor Interne.

Secțiunea a 2 – a Gradele speciale

Articolul 10. Clasificarea gradelor speciale

(1) Funcționarilor publici cu statut special li se acordă grade speciale în condițiile prezentei legi.

(2) Funcționarii publici cu statut special se încadrează în două categorii, definite în raport cu gradele speciale, complexitatea, natura sarcinilor și nivelul studiilor necesare și anume: corpul de subofițeri și corpul de ofițeri.

Articolul 11. Ierarhizarea gradelor speciale

(1) Gradele speciale, aferente corpului de subofițeri și termenele de aflare în gradele respective sînt următoarele:

- a) agent – 1 an;
- b) agent superior – 2 ani;
- c) agent principal – 3 ani;
- d) agent șef adjunct – 4 ani;
- e) agent șef – 5 ani;
- f) agent șef principal.

(2) Gradele speciale, aferente corpului de ofițeri și termenele de aflare în gradele respective sînt următoarele:

- a) inspector – 2 ani;
- b) inspector superior – 3 ani;

- c) inspector principal – 3 ani;
- d) comisar – 4 ani;
- e) comisar principal– 5 ani;
- f) comisar șef;
- g) chestor;
- h) chestor șef;
- i) chestor general.

(3) Nu se stabilesc termene de aflare în gradele speciale menționate la alin. (1) lit. f) și alin. (2) lit. f)-i).

CAPITOLUL IV

CARIERA FUNCȚIONARULUI PUBLIC CU STATUT SPECIAL

Articolul 12. Reglementarea carierei

(1) Reglementarea carierei în prezenta lege vizează:

- a) încadrarea în funcțiile publice speciale;
- b) acordarea gradelor speciale, retragerea, retrogradarea și restabilirea gradului special;
- c) formarea profesională a funcționarului public cu statut special;
- d) promovarea în funcție;
- e) conferirea categoriilor de calificare;
- f) motivarea;
- g) evaluarea performanțelor profesionale;
- h) modificarea și suspendarea raportului de serviciu;
- i) încetarea raportului de serviciu.

(2) Managementul carierei profesionale a funcționarului public cu statut special, regulile și condițiile privind evoluția în cariera profesională sînt reglementate de către Ministerul Afacerilor Interne.

Secțiunea 1

Angajarea în funcțiile publice cu statut special

Articolul 13. Cerințele pentru angajarea în funcții publice cu statut special

Pentru ocuparea funcțiilor publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate fi angajată orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, sex, religie sau origine socială, care întrunește cumulativ următoarele cerințe:

- a) deține cetățenia Republicii Moldova;
- b) cunoaște limba de stat;
- c) are vârsta de cel puțin 18 ani;
- d) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției, conform deciziei Comisiei medicale specializate a Ministerului Afacerilor Interne;
- e) are studiile necesare pentru funcția în care urmează să fie angajată;
- f) nu are antecedente penale;

g) nu are calitatea procesuală de bănuit, învinuit, inculpat în cadrul unui proces penal;

h) are o reputație ireproșabilă, nu a fost concediată dintr-o funcție publică cu statut special pentru încălcarea disciplinei de serviciu;

i) nu este membru al unui partid politic, organizații social-politice sau al unei organizații interzise de lege.

j) corespunde cerințelor speciale prevăzute de legislație

Articolul 14. Modalități de ocupare a funcțiilor publice cu statut special

(1) Ocuparea funcțiilor publice cu statut special vacante sau temporar vacante din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se realizează prin:

a) concurs;

b) promovare;

c) transfer;

d) detașare;

e) asigurarea interimatului funcției.

(2) Concursul se organizează în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Procedurile de desfășurare a concursului privind ocuparea funcțiilor publice se stabilesc de Ministerul Afacerilor Interne.

Articolul 15. Angajarea în funcțiile publice cu statut special

(1) În funcțiile publice cu statut special sînt angajați, de regulă, absolvenții instituțiilor de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne sau ai altor instituții de învățămînt care pregătesc personal pentru Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Ofițerii pot fi recrutați și din sursă internă dintre subofițerii care dețin studii la specialități corespunzătoare cerințelor din fișa postului.

(3) Acoperirea deficitului de funcționari publici cu statut special se poate realiza prin angajarea de personal din sursă externă, în numărul și pentru specialitățile aprobate de către angajatori, în cazurile în care nu există posibilitatea formării de personal în instituțiile de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne.

(4) Angajarea în funcțiile publice cu statut special în condițiile alin. (2) și (3) se face prin concurs, cu excepția cazurilor angajării prin transfer din alte autorități publice.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (4), pentru unele posturi, angajarea se efectuează conform nomenclatorului și procedurii stabilite de Ministerul Afacerilor Interne.

(6) Anterior, angajații în funcțiile publice speciale, candidații la funcția vacantă, sînt supuși controlului special în modul reglementat de Ministerul Afacerilor Interne.

(7) Candidatul care a promovat concursul poate fi numit în funcție numai după exprimarea în formă scrisă a acordului cu privire la:

a) testarea integrității sale profesionale și monitorizarea stilului său de viață;

b) testarea periodică a aptitudinilor psihologice necesare pentru exercitarea atribuțiilor;

c) testarea în timpul efectuării controlului periodic sau selectiv al activității de serviciu în conformitate cu prevederile Legii nr. 269-XVI din 12 decembrie 2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf);

d) prelucrarea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(8) La angajare, funcționarul public cu statut special este supus înregistrării dactiloscopice de stat obligatorii în conformitate cu legislația în vigoare.

(9) La angajare, funcționarul public cu statut special ia cunoștință, contra semnătură, de normele deontologice aplicabile, de restricțiile și interdicțiile stabilite prin lege.

(10) Angajarea în funcția publică cu statut special se efectuează prin ordin de numire în funcție, emis de către angajator sau persoana împuternicită de acesta.

(11) Persoanele supuse serviciului militar, angajate în funcții publice cu statut special se radiază din evidența militară și se trec în evidența specială a Ministerului Afacerilor Interne pe durata îndeplinirii serviciului.

(12) Competențele de angajare precum și modalitatea delegării acestora sînt stabilite de nomenclatorul aprobat de ministrul afacerilor interne.

Articolul 16. Perioada de probă

(1) Funcționarul public cu statut special poate fi debutant sau confirmat în funcția publică cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, fiind considerat persoană care exercită o funcție publică cu statut special pentru prima dată.

(2) Perioada de probă are drept scop verificarea cunoștințelor, abilităților și aptitudinilor profesionale în îndeplinirea funcției publice cu statut special, formarea practică a funcționarilor publici cu statut special debutanți la locul de muncă, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului activității în Ministerul Afacerilor Interne.

(3) Durata perioadei de probă este de la cel puțin 3 luni și cel mult 12 luni și se stabilește conform postului la care a acces candidatul.

(4) În perioada de probă, funcționarul public cu statut special debutant este obligat să-și continue pregătirea profesională.

(5) La expirarea perioadei de probă, funcționarul public cu statut special debutant:

a) este confirmat în funcție dacă a obținut la evaluarea activității profesionale cel puțin calificativul „satisfăcător”;

b) este eliberat din funcție dacă a obținut la evaluarea activității profesionale calificativul „nesatisfăcător”.

(6) Perioada de probă se ia în considerare la calculul vechimii în serviciul public cu statut special, cu excepția cazului specificat la alin. (5) lit. b).

(7) Procedura de organizare a perioadei de probă, de evaluare a activității funcționarului public cu statut special debutant, drepturile și obligațiile lui specifice se stabilesc de Ministerul Afacerilor Interne.

Articolul 17. Testarea integrității profesionale

(1) Testarea integrității profesionale reprezintă o metodă de verificare periodică a modului de respectare a obligațiilor profesionale sau de conduită de către funcționarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, precum și de identificare, evaluare și înlăturare a vulnerabilităților și a riscurilor care determină personalul să comită acte de corupție, acte conexe corupției sau fapte de comportament corupțional, ori să admită influențe necorespunzătoare în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, constând în crearea situațiilor virtuale, similare celor cu care se confruntă personalul în exercitarea atribuțiilor de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, circumstanțiate de comportamentul acestuia, în vederea stabilirii reacției și conduitei adoptate.

(2) Testarea integrității profesionale se efectuează în condițiile legislației în vigoare.

(3) Rezultatul testării integrității profesionale se remite angajatorului, care examinează comportamentul angajatului, manifestat în cadrul testului de integritate profesională și, după caz, ia o decizie de aplicare a sancțiunii disciplinare conform legislației.

(4) Rezultatul testării integrității profesionale a funcționarului public cu statut special, numit în funcție prin hotărâre de Guvern, se remite spre examinare Guvernului pentru deciziile ulterioare.

(5) Materialele care fixează comportamentul funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe parcursul desfășurării testului de integritate profesională se păstrează conform ordinii stabilite de legislația în vigoare.

Articolul 18. Monitorizarea stilului de viață

Monitorizarea stilului de viață ca măsură realizată pentru asigurarea integrității profesionale, din care rezultă corespunderea nivelului de trai al acestuia cu nivelul de remunerare, se efectuează de către entitatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne, în modul reglementat de Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu legislația în vigoare.

Secțiunea a 2 – a

Limita de vîrstă în funcția publică cu statut special

Articolul 19. Limita de vîrstă în funcția publică cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special pot deține funcții publice cu statut special pînă la atingerea următoarelor limite de vîrstă:

- a) 50 de ani – pentru subofițeri;
- b) 55 de ani – pentru ofițeri, cu excepția gradelor de chestor, chestor șef și chestor general, pentru care limita de vîrstă este de 60 de ani.

(2) Menținerea în funcția publică cu statut special peste limita de vîrstă prevăzută la alin. (1) poate avea loc pentru o perioadă maximă de 5 ani în întreaga carieră. Prelungirea se face, anual, de către angajator sau persoana împuternicită de acesta, cu condiția ca funcționarul public cu statut special să fie declarat apt pentru serviciu conform deciziei Comisiei medicale specializate a Ministerului Afacerilor Interne.

Secțiunea a 3 – a

Acordarea gradelor speciale.

Retragerea, retrogradarea și restabilirea gradului special

Articolul 20. Acordarea gradelor speciale primare

(1) Gradul special primar de agent sau de inspector se conferă persoanei la angajare în serviciu în funcția pentru care este prevăzut gradul special respectiv.

(2) În cazul angajării directe sau transferării specialiștilor din serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, sau altor organe de ocrotire a normelor de drept și care dețin grade militare sau speciale, acestora li se poate acorda grad special egal cu cel militar sau special, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

(3) În cazul angajării pentru prima dată în funcție publică cu statut special de conducere, persoanei i se acordă grad special cu un nivel inferior gradului maxim stabilit pentru funcția respectivă, dar nu mai mare decît inspector principal.

Articolul 21. Acordarea gradului special următor

(1) Gradul special următor se acordă la expirarea stagiului minim în gradul anterior cu condiția îndeplinirii cumulative a prevederilor de la alin. (3).

(2) Concordanța dintre gradele speciale și posturile cu statut special se prevede în Clasificatorul funcțiilor și gradelor speciale corespunzătoare acestora, aprobat de Ministerul Afacerilor Interne.

(3) Pentru acordarea gradului special următor, funcționarul public cu statut special trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) să îndeplinească termenul de aflare în gradul special deținut;
- b) să ocupe o funcție care permite acordarea gradului special următor;
- c) să obțină cel puțin calificativul „bine” la ultima evaluare anuală a performanțelor profesionale;
- d) să îndeplinească alte condiții stabilite de prezenta lege.

(4) Nu se acordă gradul special următor funcționarului public cu statut special:

- a) sancționat disciplinar, pînă la ridicarea sau expirarea termenului pentru care sancțiunea disciplinară produce efecte;
- b) în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu;
- c) are calitatea procesuală de bănuț, învinuit, inculpat în cadrul unui proces penal;
- d) aflat în concediu pentru îngrijirea copilului;

e) al cărui raport de serviciu a fost suspendat, cu excepția prevederilor de la art.76 lit. a) și b), art. 77 lit b) și e¹) ale Codului muncii.

(5) Termenul de aflare în gradul special se calculează din ziua acordării acestuia.

(6) Perioada de aflare în gradul special nu include:

a) perioada în care funcționarul public cu statut special se află sub urmărire penală, cu excepția cazului când a fost scos de sub urmărire penală sau a fost achitat prin sentință definitivă de achitare;

b) perioada în care funcționarul public cu statut special beneficiază de alte concedii decât cele de odihnă anuale, medicale, de odihnă anuale suplimentare sau de studii;

c) perioada în care sancțiunea disciplinară de retrogradare din gradul special produce efecte.

(7) În situația întârzierii neîntemeiate a acordării gradului special, la recalcularea stagiului se include și perioada de amânare neimputabilă funcționarului public cu statut special.

(8) În cazuri excepționale, în semn de recunoștință pentru merite deosebite față de stat și societate, gradul special următor se acordă și pensionarilor Ministerului Afacerilor Interne, în condițiile art. 23.

Articolul 22. Acordarea gradului special următor înainte de termen

(1) Pentru merite deosebite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, gradul special următor, pînă la gradul de comisar șef inclusiv, poate fi acordat înainte de termen, ca stimulare, o singură dată pe timpul carierei, după ce a expirat cel puțin jumătate din termenul de aflare în gradul special deținut, în condițiile respectării prevederilor art.21 alin.(3) lit.b) și c).

(2) Funcționarului public cu statut special care și-a sacrificat viața în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu i se acordă post-mortem gradul special de inspector, pentru subofițeri, și gradul următor, pînă la gradul de comisar șef inclusiv, pentruofițeri.

Articolul 23. Competența privind acordarea gradelor speciale

(1) Competențele de acordare a gradelor speciale sînt următoarele:

a) gradele speciale de chestor, chestor șef, chestor general se acordă de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea ministrului afacerilor interne coordonată cu Prim-ministrul Republicii Moldova;

b) gradele speciale, cu excepția celor prevăzute la alin.(1) lit.a) se acordă conform competenței stabilite de Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Ministrul afacerilor interne poate anula actele administrative cu privire la acordarea gradelor speciale emise cu încălcarea prezentei legi.

Articolul 24. Retragerea, retrogradarea și restabilirea gradului special

(1) Gradul special poate fi retras prin decizie definitivă a instanței judecătorești.

(2) Retrogradarea din gradul special cu o treaptă se face de către angajator sau persoana împuternicită de acesta, ca sancțiune pentru abateri disciplinare grave în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(3) Funcționarului public cu statut special retrogradat i se restabilește gradul special, indiferent de funcția ocupată, la expirarea unui an din data emiterii ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

(4) Nu se admite retrogradarea consecutivă din grad în grad și nici retrogradarea repetată pe timpul aflării în același grad special.

Secțiunea a 4 – a

Formarea profesională a funcționarului public cu statut special

Articolul 25. Responsabilități privind formarea profesională

(1) Ministerul Afacerilor Interne, autoritățile administrative și instituțiile din subordinea acestuia organizează, prin intermediul structurilor specializate, formarea inițială și continuă a funcționarilor publici cu statut special.

(2) Dezvoltarea propriei pregătiri profesionale este o obligație de serviciu a funcționarului public cu statut special.

(3) Nivelul formării profesionale se consemnează în evaluarea performanței profesionale, iar rezultatele pregătirii funcționarului public cu statut special se folosesc la fundamentarea diferitelor decizii privind evoluția carierei acestuia.

Articolul 26. Formarea profesională inițială

(1) În cazul angajării din sursă externă a unor persoane, care au absolvit alte instituții de învățământ decît cele ale Ministerului Afacerilor Interne, cu excepția cînd au fost formate la comanda Ministerului Afacerilor Interne, acestea trebuie să urmeze un curs de formare inițială, înainte de exercitarea atribuțiilor funcționale conform fișei postului, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Formarea profesională inițială a funcționarilor publici cu statut special se efectuează în cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne, după caz în alte instituții de învățământ.

(3) Funcționarul public cu statut special delegat la cursuri de formare inițială sau la programe de dezvoltare profesională în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne sau în alte instituții de învățământ care pregătesc personal pentru Ministerul Afacerilor Interne, inclusiv la studii de masterat, în țară sau în străinătate, semnează un angajament prin care își asumă obligația de a activa în Ministerul Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională respective, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

(4) Funcționarul public cu statut special care a absolvit instituția de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne din contul bugetului de stat și a încetat raportul de serviciu în primii 5 ani de activitate din motive specificate la

art.38 alin.(1) lit.a), h), k)–m) restituie cheltuielile pentru studii proporțional cu perioada rămasă pînă la 5 ani, în modul stabilit de Ministrul Afacerilor Interne.

Articolul 27. Formarea profesională continuă

(1) Formarea profesională continuă a funcționarilor publici cu statut special se realizează prin următoarele modalități:

- a) la locul de muncă;
- b) în cadrul instituțiilor de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne;
- c) în alte instituții de învățămînt din țară sau diîn străinătate.

(2) Schimbarea specialității se realizează în urma absolvirii cursurilor organizate în acest scop.

(3) Formele de pregătire, tipul, durata programelor și modul de organizare a activităților de formare profesională continuă sînt stabilite de Ministerul Afacerilor Interne, iar particularizarea acestora, se realizează prin actul administrativ al autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia.

(4) Funcționarul public cu statut special delegat la studii de formare profesională continuă în străinătate de către angajator sau persoana împuternicită de acesta, beneficiază pe timpul frecventării acestora de toate drepturile garantate de prezenta lege, fără modificarea raportului de serviciu.

Secțiunea a 5 – a

Accederea în funcția publică cu statut special superioară

Articolul 28. Condiții generale privind ocuparea unei funcții ierarhic superioare

(1) Funcțiile superioare de execuție, respectiv de conducere, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sînt ocupate în modul stabilit de prezenta lege. În situația în care doi sau mai mulți candidați îndeplinesc în aceeași măsură condițiile pentru ocuparea funcției superioare, selecția se face pe bază de concurs.

(2) Condițiile privind ocuparea funcției superioare sînt:

- a) competența profesională atestată prin evaluările performanțelor profesionale;
- b) corespunderea cu cerințele fișei postului pentru care candidează;
- c) absolvirea cursurilor de perfecționare, specializare, recalificare sau manageriale, după caz;
- d) experiența profesională în domeniul de specialitate;
- e) promovarea controlului special.

Secțiunea a 6 – a **Categoriile de calificare**

Articolul 29. Categoriile de calificare

(1) Funcționarului public cu statut special i se pot conferi, în ordine succesivă, următoarele categorii de calificare:

- a) specialist de categoria II ;
- b) specialist de categoria I;
- c) specialist de categoria superioară „Maestru”.

(2) Categoriile de calificare se conferă în baza calificativelor obținute la evaluarea anuală a performanțelor profesionale.

(3) Modul și condițiile de conferire a categoriilor de calificare se stabilesc de Ministerul Afacerilor Interne.

Secțiunea a 7 – a **Evaluarea performanțelor profesionale**

Articolul 30. Evaluarea performanțelor profesionale

(1) Activitatea și conduita funcționarului public cu statut special sînt evaluate o dată în an, iar concluziile se consemnează în fișa de evaluare a performanțelor profesionale, cu acordarea unuia din următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(2) Rezultatele evaluării performanțelor profesionale ale funcționarului public cu statut special se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la:

- a) stabilirea indemnizațiilor, sporurilor și a altor suplimente la salariu;
- b) promovarea în funcție;
- c) acordarea gradelor speciale;
- d) conferirea categoriilor de calificare;
- e) participarea la programe de formare în vederea dezvoltării profesionale;
- f) încetarea raportului de serviciu.

(3) Modul de organizare și desfășurare a procesului de evaluare a performanțelor profesionale, precum și criteriile de evaluare sînt stabilite de Ministerul Afacerilor Interne.

Secțiunea a 8 – a **Apariția, modificarea și încetarea raportului de serviciu**

Articolul 31. Apariția raportului de serviciu

Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special apare la data numirii în funcție în condițiile prezentei legi.

Articolul 32. Modificarea raportului de serviciu

Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special se modifică prin:

- a) transfer;
- b) detaşare;
- c) suspendare;
- d) asigurarea interimatului funcţiei;
- e) promovare;
- f) permutare;
- g) reîncadrare.

Articolul 33. Transferul și trimiterea în deplasare în interes de serviciu

(1) Transferul funcționarului public cu statut special presupune numirea acestuia, într-o funcție vacantă sau temporar vacantă, în cadrul aceleiași autorități administrative sau în altă autoritate administrativă a Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Transferul funcționarului public cu statut special se face într-o funcție publică cu statut special echivalentă funcției deținute de acesta sau într-o funcție de nivel inferior la cererea scrisă a funcționarului.

(3) Trimiterea în deplasare în interes de serviciu se realizează conform prevederilor Codului muncii.

(4) În caz de transfer în interes de serviciu la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de acesta, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, într-o funcție publică cu statut special i se plătește o indemnizație de transfer egală cu un salariu lunar, iar fiecărui membru al familiei – o indemnizație în mărime de 50% din salariul lunar al acestuia. Funcționarului public cu statut special i se compensează cheltuielile pentru transportarea bunurilor personale și ale membrilor de familie care îl însoțesc.

Articolul 34. Detașarea

(1) Detașarea, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, se efectuează prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta, cu acordul în formă scrisă al funcționarului public cu statut special, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

(2) Funcționarul public cu statut special poate fi detașat:

a) în instituțiile din Republica Moldova în temeiul unei hotărâri a Parlamentului, prin decretul Președintelui Republicii Moldova, în temeiul unei hotărâri a Guvernului, unui ordin al ministrului afacerilor interne, angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta;

b) în misiuni diplomatice sau organizații internaționale, în conformitate cu legislația în vigoare și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

(3) Perioada detașării funcționarului public cu statut special se efectuează în termene și condiții stabilite de legislația în vigoare.

(4) În perioada detașării, funcționarul public cu statut special își păstrează statutul special și beneficiază de drepturile stabilite în prezenta lege și în alte acte normative.

(5) Detașarea funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în cadrul grupurilor de urmărire penală pe cauzele penale exercitate de procurori sau ofițeri de urmărire penală din alte organe de urmărire penală se realizează cu respectarea legislației în vigoare.

(6) Dacă salarizarea pentru funcția în care este detașat funcționarul public cu statut special diferă de cea de la locul de muncă de bază, funcționarul public cu statut special beneficiază de condițiile cele mai avantajoase.

(7) Detașarea peste hotarele țării se face prin acordul scris al angajatului și angajatorului.

(8) În temeiul legislației naționale cu privire la serviciul diplomatic, detașarea prin transfer în cadrul misiunilor diplomatice ale Republicii Moldova se face în baza ordinului ministrului afacerilor externe și integrării europene la propunerea ministrului afacerilor interne.

(9) Procedura de selectare, pregătire și desemnare a ofițerilor de legătură ai Ministerului Afacerilor Interne în cadrul serviciului diplomatic se stabilește în comun de către Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene.

(10) Evaluarea activității ofițerilor de legătură din cadrul misiunilor diplomatice ale Republicii Moldova se face de către Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene.

Articolul 35. Suspendarea din funcția publică cu statut special

(1) Pe lângă situațiile prevăzute de cadrul normativ general, suspendarea din funcția publică se efectuează și în următoarele cazuri:

- a) pe perioada reținerii, arestului preventiv și arestului la domiciliu;
- b) în caz de dispariție – pînă la declararea dispariției fără urmă sau declararea decesului, în modul stabilit de lege.

(2) Suspendarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special se efectuează prin ordin al angajatorului sau persoanei împuternicite de acesta, conform prevederilor legale.

(3) În cazul suspendării, funcționarul public cu statut special este obligat să predea toate documentele și bunurile încredințate pentru uz în activitatea de serviciu.

Articolul 36. Asigurarea interimatului funcției publice cu statut special și cumularea

(1) Exercițarea temporară a unei funcții publice cu statut special vacante sau temporar vacante poate avea loc prin asigurarea interimatului sau prin cumularea funcțiilor.

(2) Interimatul funcției publice cu statut special se realizează prin exercitarea sarcinilor prevăzute în fișa postului aferentă funcției pentru care se asigură interimatul. Nu se consideră interimat situația cînd funcția publică cu statut special de conducere este exercitată de către adjunctul titularului funcției publice în cauză în absența acestuia.

(3) Interimatul unei funcții vacante nu poate depăși perioada de 6 luni. Perioada specificată poate fi prelungită cu cel mult 6 luni dacă a fost organizat concurs și funcția publică nu a fost ocupată în condițiile legii.

(4) Pe perioada asigurării interimatului, ocuparea de către o altă persoană a funcției persoanei care asigură interimatul se face pe o perioadă determinată.

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice cu statut special pentru care este asigurat interimatul este mai mare, funcționarul are dreptul la acest salariu.

(6) Cumularea funcției are loc prin exercitarea atribuțiilor funcției sale cu atribuțiile unei funcții vacante.

(7) Pentru cumularea funcției, funcționarului public cu statut special i se va achita un supliment la salariu în mărime de până la 100 % din salariul de funcție prevăzut pentru funcția cumulată, proporțional muncii prestate. Suplimentul nu se achită în cazul adjuncților care cumulează funcțiile de conducere.

Articolul 37. Reîncadrarea în funcție a funcționarului public cu statut special

(1) În caz de dispariție a motivelor ce au provocat suspendarea raportului de serviciu sau, după caz, la expirarea perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcționarul public cu statut special este reîncadrat în funcția publică cu statut special, exercitată înainte de suspendare.

(2) Reîncadrarea funcționarului public cu statut special în funcția publică înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raportului de serviciu se face la cererea acestuia, depusă cu cel puțin 14 zile înainte de reîncadrare.

(3) Pe perioada suspendării, raportul de serviciu nu poate înceta și nu poate fi modificat decât numai la inițiativa sau cu acordul funcționarului public cu statut special respectiv, cu excepția încetării raportului de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special poate avea loc în următoarele situații:

- a) prin demisie;
- b) la atingerea limitei de vîrstă în serviciu, cu excepția prevederilor stabilite la art. 19 alin. (2);
- c) la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege;
- d) la expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării funcționarului public cu statut special înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raportului de serviciu;
- e) din cauza stării de sănătate, în cazul stabilirii incapacității de a exercita funcția publică cu statut special, în conformitate cu decizia Comisiei medicale competente;

f) la lichidarea entității din care face parte sau la reducerea postului său din statul de personal, dacă nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul într-o altă funcție;

g) la acordarea calificativului „nesatisfăcător” în rezultatul evaluării performanțelor profesionale;

h) în cazul refuzului de frecventare a cursurilor de formare profesională la care este trimis ca rezultat al evaluării cu calificativul „satisfăcător”;

i) la transferul în altă autoritate publică;

j) pentru încălcarea repetată a disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave;

k) pentru nerespectarea restricțiilor și interdicțiilor stabilite pentru funcția publică cu statut special prevăzute de prezenta lege;

l) pentru prezentarea de documente false, informații denaturate sau pentru tăinuirea faptelor care ar împiedica încadrarea în funcția publică;

m) la condamnarea în baza sentinței judecătorești definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special;

n) la pierderea cetățeniei Republicii Moldova;

o) în caz de deces;

p) în caz de nepromovare a examenelor cursurilor de formare inițială;

q) dacă a obținut calificativul „nesatisfăcător” la evaluarea activității profesionale la expirarea perioadei de probă;

r) la retragerea accesului la secretul de stat dacă nu poate fi încadrat sau refuză transferul în altă funcție publică cu statut special compatibilă cu domeniul exercitat anterior și pentru care nu se prevede accesul la secretul de stat;

s) în cazul refuzului de a depune Jurământul.

(2) Încetarea raportului de serviciu în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f), g), h), j), k), l), p) și q), are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau persoanei împuternicite de acesta.

(3) Încetarea raportului de serviciu în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), d), e), i), m), n), o), r) și s) are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

(4) În cazul acumulării premiselor ce determină aplicarea prevederilor alin.(1) lit.c), raportul de serviciu poate fi prelungit prin acordul comun al părților pe o perioadă determinată. În cazul stabilirii pensiei de către Ministerul Afacerilor Interne raportul de serviciu poate fi prelungit pe o perioadă determinată ce nu va depăși 5 ani calculați cumulativ din data reîncadrării ulterioare stabilirii pensiei.

(5) În cazul încetării raportului de serviciu în condițiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să acorde funcționarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la două ore zilnic cu menținerea plăților salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului public cu statut special în concediu de odihnă, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raportului de serviciu în caz de boală sau traumă.

(6) Preavizarea în cazul încetării raportului de serviciu pentru alt motiv decât cel prevăzut la alin.(1) lit.f) nu este obligatorie.

(7) Transferul funcționarilor publici cu statut special între autoritățile administrative ale Ministerului Afacerilor Interne sau alte autorități administrative se face cu acordul scris al angajatului și angajatorului sau persoanelor împuternicite de aceștia.

Secțiunea a 9 – a Timpul de muncă

Articolul 39. Timpul de muncă

(1) Durata săptămânii de muncă pentru funcționarii publici cu statut special este de 40 de ore.

(2) Formele de organizare a timpului de muncă, programul de muncă, evidența globală a timpului de muncă și acordarea repausului săptămânal pentru funcționarii publici cu statut special se stabilesc de către angajator, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(3). În cazul muncii suplimentare, se asigură compensarea timpului lucrat suplimentar potrivit normelor legale.

(4) Atragerea la muncă suplimentară, în zilele de repaus și de sărbătoare nelucrătoare, a funcționarilor publici cu statut special se efectuează în cazurile stabilite de legislația muncii, în baza actului administrativ motivat al angajatorului sau persoanei împuternicite de acesta, care se aduce la cunoștința salariaților respectivi contra semnătură, astfel încât să se asigure continuitatea serviciului și capacitatea de acțiune a entității.

(5) În cazul prezentării la serviciu în condițiile alin. (4), funcționarii publici cu statut special beneficiază, în baza tabelului de pontaj, de retribuire în modul stabilit de legislație.

Secțiunea a 10 – a Concediile

Articolul 40. Concediile și modul de acordare a acestora

(1) Funcționarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar și concediu neplătit, precum și la concedii sociale, prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Funcționarilor publici cu statut special li se acordă concediu de odihnă cu durata de 35 de zile calendaristice anual, care se mărește astfel:

- a) cu 5 zile calendaristice anual pentru vechimea în muncă de peste 10 ani;
- b) cu 10 zile calendaristice anual pentru vechimea în muncă de peste 15 ani;
- c) cu 15 zile calendaristice anual pentru vechimea în muncă de peste 20 de ani.

(3) Durata concediului de odihnă anual plătit nu include zilele de sărbătoare nelucrătoare și perioada concediilor medicale.

(4) Funcționarii publici cu statut special beneficiază de concediu de odihnă suplimentar plătit cu durată și pentru motivele prevăzute în Convenția colectivă de muncă.

(5) Concediul de maternitate, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav se acordă funcționarului public cu statut special conform dispozițiilor generale.

(6) Baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (5) se stabilesc în modul și condițiile prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, similar persoanelor asigurate.

(7) Indemnizațiile acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (5) se plătesc la locul de serviciu din bugetul de stat.

Articolul 41. Calcularea vechimii în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual

(1) În vechimea în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual se includ următoarele perioade:

a) serviciul militar, serviciul special în organele afacerilor interne, Poliție și Poliția de Frontieră, Serviciul Vamal (începînd cu 20 martie 2005), Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Forțele Armate, Centrul Național Anticorupție, Serviciul de Informații și Securitate, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Serviciul de Stat de Curieri Speciali, Departamentul de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare și alte formațiuni militare (speciale), create în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) perioada activității în autoritățile care anterior au fost reorganizate în autoritățile menționate la alin. (1) lit. a);

c) serviciul în organele afacerilor interne, în forțele armate, în organele securității de stat și în organele pentru situații excepționale ale fostei URSS și altor state;

d) perioada activității în ministere și departamente, instituții și organizații civile, cu menținerea în serviciul militar activ sau ca funcționar public cu statut special în statele structurilor menționate la lit. a);

e) perioada de activitate în serviciul public;

f) perioada de prizonierat, dacă acesta nu a fost benevol și dacă persoana aflată în captivitate nu a săvîrșit infracțiuni împotriva Republicii Moldova;

g) perioada de aflare sub arest și de ispășire a pedepsei, dacă au fost trași la răspundere penală în mod neîntemeiat sau au fost supuși represiunilor și reabilitați ulterior;

h) studiile în instituții de învățămînt pentru ordine și securitate publică / militare (speciale), la secția de zi în instituțiile de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării sau Serviciului de Informații și Securitate ale Republicii Moldova;

i) perioada de studii în instituțiile de învățămînt superior civil la secția de zi, dar nu mai mult de 5 ani, calculîndu-se 6 luni de serviciu special pentru un an de studii;

j) perioada 2 martie 1992 – 13 august 1992 în care s-au aflat ca rezerviști la concentrări speciale, legate de participarea la acțiunile militare pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova;

k) perioada de activitate în calitate de salariat civil în formațiunile protecției civile și ale serviciului de salvatori și pompieri;

l) alte perioade de activitate, în cazul în care sînt expres prevăzute de legislație.

CAPITOLUL V

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE FUNCȚIONARULUI PUBLIC CU STATUT SPECIAL. RESTRÎNGERI, INTERDICȚII ȘI INCOMPATIBILITĂȚI

Secțiunea 1

Drepturile funcționarului public cu statut special

Articolul 42. Drepturile funcționarului public cu statut special

Funcționarul public cu statut special are următoarele drepturi:

- a) să cunoască drepturile și obligațiile de serviciu;
- b) să evolueze în carieră în modul și condițiile stabilite prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne;
- c) la plăți salariale și alte drepturi bănești stabilite de legislația în vigoare;
- d) la uniformă, echipament special și de protecție, asistență medicală și psihologică, proteze, precum și medicamente gratuite, în condițiile stabilite prin hotărîre de Guvern;
- e) la locuință de serviciu în condițiile legii;
- f) la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar și concediu neplătit, precum și la concediile sociale prevăzute de legislația în vigoare și de contractele și convențiile colective de muncă;
- g) la tratament și recuperare în condițiile stabilite de Guvern;
- h) la recuperarea cheltuielilor de deplasare în interes de serviciu;
- i) la portul armelor din dotare sau personale în condițiile legii;
- j) la asigurarea obligatorie și protecție din partea statului conform legislației;
- k) la asistența juridică, acordată în baza cererii, pentru situații care privesc îndeplinirea atribuțiilor de serviciu conform procedurii stabilite de Ministerul Afacerilor Interne;
- l) la organizarea și participarea la întruniri cu caracter profesional și social, în afara orelor de serviciu;
- m) la călătorie fără plată în interes de serviciu, potrivit dispozițiilor prezentei legi;
- n) la dotare tehnico-materială;

o) la alte drepturi prevăzute de legislație.

Articolul 43. Dreptul la compensarea riscului profesional

(1) Funcționarul public cu statut special are dreptul la compensarea riscului profesional care rezultă din desfășurarea de activități specifice în mediul electromagnetic cu o intensitate peste valorile admise, cu substanțe inflamabile, explozive, radioactive, în mediu contaminat și nociv, în condiții de izolare, de suprasolicitare fizică și psihică.

(2) Modul de compensare a riscurilor profesionale menționate la alin. (1) se stabilește de Guvern.

Articolul 44. Drepturi politice și social-politice

(1) Funcționarii publici cu statut special se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Funcționarii publici cu statut special au dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate, pentru apărarea intereselor lor legitime, a dreptului la remunerare corespunzătoare a muncii, a dreptului la protecție socială și la măsuri specifice de protecție a sănătății și securității, ținând cont de caracterul special al serviciului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Funcționarii publici cu statut special, indiferent de gradul special și de funcția deținută, au dreptul de a fi aleși într-o funcție electivă.

(4) Odată cu înregistrarea în calitate de candidat, funcționarul public cu statut special este suspendat din funcție pentru perioada campaniei electorale.

(5) În cazul alegerii în funcția electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special încetează în condițiile prezentei legi.

Articolul 45. Dreptul la ocrotirea sănătății și la asistența medicală

(1) Funcționarul public cu statut special beneficiază de asistență medicală și tratament (ambulatoriu și staționar) gratuit în orice instituție medico-sanitară a Ministerului Afacerilor Interne. Dacă asistența medicală nu poate fi asigurată în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, aceasta se acordă în altă instituție medico-sanitară publică, cu rambursarea cheltuielilor suportate din bugetul de stat alocate în acest sens, în modul și în condițiile stabilite de Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Funcționarul public cu statut special este supus anual examenului medical profilactic în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Tratamentul funcționarului public cu statut special peste hotarele Republicii Moldova se efectuează, în caz de necesitate, în condițiile stabilite de Guvern.

(4) Funcționarul public cu statut special care a pierdut sau căruia i s-a diminuat capacitatea de muncă în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu beneficiază de tratament, iar în caz de necesitate – și de protezare gratuită în instituțiile medico-sanitare, în condițiile stabilite de Guvern.

(5) Funcționarul public cu statut special care a contractat traume de categorie medie sau gravă în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu are dreptul la recuperare sanatorială gratuită, în modul stabilit de Guvern.

Articolul 46. Asigurarea cu spațiu locativ de serviciu

(1) Ministerul Afacerilor Interne își creează fondul locativ de serviciu în modul stabilit de Guvern.

(2) Dacă funcționarul public cu statut special și soția / soțul său nu dețin în proprietate locuință în localitatea unde activează, acesta are dreptul la spațiu locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă.

(3) Spațiul locativ se repartizează în limita disponibilului, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

(4) În cazul în care funcționarului public cu statut special nu i se poate oferi o locuință corespunzătoare, acestuia îi va fi achitată o indemnizație pentru închirierea locuinței în mărimea și modul stabilite de Guvern.

(5) Spațiul locativ de serviciu repartizat funcționarului public cu statut special nu poate fi supus privatizării.

(6) În caz de încetare a raportului de serviciu, funcționarul public cu statut special este obligat să elibereze spațiul locativ de serviciu în termen de pînă la 3 luni, indiferent de perioada de activitate în Ministerul Afacerilor Interne.

(7) În caz de deces al funcționarului public cu statut special survenit în legătură cu exercitarea obligațiilor de serviciu sau ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii), familiei celui decedat sau persoanelor întreținute legal de acesta li se menține dreptul la spațiul locativ de serviciu pe o perioadă de 5 ani de la survenirea decesului.

(8) În caz de încetare a raportului de serviciu conform art.38 alin.(1) lit.e), ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, funcționarului public cu statut special i se menține dreptul la spațiul locativ de serviciu pe o perioadă de 5 ani de la încetarea raportului.

Articolul 47. Dreptul la călătorie fără plată

(1) În vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, funcționarul public cu statut special are dreptul să călătorească gratuit pe tot teritoriul țării, în toate tipurile de transport public urban, suburban și interurban (cu excepția taximetrelor).

(2) Funcționarul public cu statut special are dreptul la compensarea cheltuielilor de transport folosit în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Articolul 48. Dreptul la transport gratuit din contul Ministerului Afacerilor Interne

(1) Dreptul la transport gratuit se asigură din contul entităților Ministerului Afacerilor Interne în următoarele cazuri:

a) transportul funcționarului public cu statut special, inclusiv al membrilor familiei sale și al bunurilor personale, în cazul transferului, la inițiativa angajatorului sau persoanei împuternicite de acesta în altă entitate și localitate;

b) transportul corpului neînsuflețit al funcționarului public cu statut special decedat în exercitarea funcției și transportul persoanelor care îl însoțesc, pe timpul funerarilor, precum și transportul membrilor familiei sale și al bunurilor personale în localitatea în care vor domicilia pe teritoriul Republicii Moldova, după caz.

(2) Modul de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește de Ministerul Afacerilor Interne.

Articolul 49. Retribuirea muncii și dreptul la indemnizații

(1) Retribuirea muncii funcționarului public cu statut special se efectuează de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare.

(2) În cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c), și e), funcționarului public cu statut special i se acordă o indemnizație unică, al cărei quantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, după cum urmează:

- a) pînă la 5 ani – 3 salarii lunare;
- b) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare;
- c) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare;
- d) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare;
- e) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare;
- f) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare;
- g) de la 30 de ani și mai mult – în mărime de 18 salarii lunare.

(3) Îndemnizația unică se acordă o singură dată în carieră.

(4) În cazul încetării repetate a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizația menționată la alin. (2) se stabilește astfel încît să excludă valoarea indemnizației primite anterior.

(5) În cazul încetării raportului de serviciu în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f), funcționarul public cu statut special are dreptul la indemnizație în condițiile stabilite de legislația muncii.

(6) În vechimea calendaristică conform alin.(2) se include întreaga vechime acumulată în funcții publice speciale, militare, în condițiile prezentei legi.

Secțiunea a 2 – a

Obligațiile funcționarului public cu statut special

Articolul 50. Obligațiile funcționarului public cu statut special

Funcționarul public cu statut special are următoarele obligații:

- a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte;
- b) să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale, protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și proprietatea sa sînt amenințate;

- c) să respecte jurământul depus și normele deontologice;
- d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu;
- e) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale;
- f) să asigure protecția secretului de stat, informațiilor privind datele cu caracter personal de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a altor informații cu accesibilitate limitată, a secretului surselor de obținere a acestora, să păstreze secretul activității desfășurate;
- g) să-și perfecționeze în permanență pregătirea profesională;
- h) să depună declarația cu privire la venituri și proprietate, precum și de interese personale în modul și în condițiile prevăzute de legislație;
- i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și personală;
- j) să declare cadourile simbolice, cele oferite din politețe sau primite cu prilejul anumitor acțiuni de protocol și a căror valoare nu depășește limitele stabilite de Guvern, cele primite în legătură cu exercitarea funcției în conformitate cu protocolul dacă valoarea acestora, pentru o singură dată, depășește mărimea unui salariu mediu pe țară;
- k) să cunoască și să întrețină în stare regulamentară tehnica și mijloacele din dotare, să păstreze și să administreze eficient patrimoniul încredințat pentru uz în activitatea de serviciu;
- l) să demonstreze respect față de orice persoană, în special față de grupurile vulnerabile;
- m) să fie respectuos, cuviincios și corect în raporturile cu conducătorii, colegii, subalternii;
- n) să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu;
- o) să informeze șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție și influență necorespunzătoare săvârșite personal sau de către funcționari publici cu statut special despre care a luat cunoștință;
- p) să dea dovadă de demnitate în calitatea de funcționar public cu statut special;
- q) să asigure, potrivit competențelor, informarea corectă a cetățenilor cu privire la informațiile de utilitate publică și de interes personal ale acestora;
- r) să informeze de îndată structura de resurse umane a entității din care face parte și autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne despre dobândirea calității procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa.
- s) să se prezinte la serviciu conform programului de lucru, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat potrivit legislației.
- t) să se prezinte imediat la entitatea unde activează, în situații de urgență sau tulburări de amploare ale ordinii și liniștii publice.
- u) să acționeze conform legislației la instituirea stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război.

Secțiunea a 3 – a

Restrângerea unor drepturi și libertăți, interdicții și incompatibilități

Articolul 51. Restrângerea unor drepturi și libertăți

(1) Restrângerea unor drepturi și libertăți ale funcționarului public cu statut special vizează:

- a) apartenența la partide, formațiuni sau organizații social-politice ori desfășurarea de propagandă în favoarea acestora;
- b) organizarea sau participarea la greve;
- c) organizarea și participarea la întruniri cu caracter politic;
- d) promovarea de opinii sau preferințe politice în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, la locul de muncă sau în timpul orelor de serviciu;
- e) propagarea vreunei atitudini față de religie, aderarea la culte religioase, organizații sau alte formațiuni interzise de legislație.

(2) Funcționarul public cu statut special nu poate activa într-o funcție aflată în subordinea nemijlocită a unei rude pe linie dreaptă sau colaterală (părinte, frate, soră, fiu, fiică), ori a unei rude prin afinitate (soț / soție, părinte, frate sau soră a soțului / soției).

(3) Restricția prevăzută la alin. (2) se aplică și în situația în care șeful nemijlocit al funcționarului public cu statut special exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică cu statut special.

(4) În termen de 30 de zile calendaristice de la producerea situațiilor prevăzute la alin. (2) și (3), funcționarul public cu statut special întreprinde acțiuni în vederea încetării raporturilor de subordonare nemijlocită prevăzute la alin. (2) și (3).

(5) În cazul în care funcționarul public cu statut special nu respectă prevederile alin. (4), angajatorul sau persoana împuternicită de acesta decide transferul acestuia într-o funcție cel puțin similară sau într-o funcție inferioară, care ar exclude o astfel de subordonare. Dacă transferul nu este posibil, dispune încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special.

Articolul 52. Interdicții

(1) Funcționarului public cu statut special îi este interzis:

- a) să utilizeze în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu mijloace financiare, tehnico-materiale, alte echipamente speciale informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informații de serviciu, puse la dispoziția sa pentru exercitarea atribuțiilor, ori la care are acces în virtutea îndeplinirii acestora;
- b) să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte;
- c) să aplice forța fizică, mijloacele speciale și armele de foc contrar prevederilor legale;
- d) să dețină, direct sau prin intermediari, în Ministerul Afacerilor Interne, interese de natura să-i afecteze obiectivitatea și independența;

- e) să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale;
- f) să redacteze, să imprime sau să difuzeze materiale ori publicații cu caracter politic, imoral sau care instigă la indisciplină;
- g) să întreprindă alte acțiuni interzise prin lege.

(2) Funcționarul public cu statut special nu poate prezenta în public informații și date obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Comentarii referitoare la astfel de informații și date poate face doar dacă prin acestea nu este încălcat principiul prezumției de nevinovăție, nu este lezat dreptul la propria imagine, demnitate, viață intimă, familială ori privată a persoanei și nu sînt afectate interesele sau securitatea statului în condițiile stabilite de legislație.

Articolul 53. Incompatibilitățile activității funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activități remunerate:

a) în cadrul altor autorități publice cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă, în condițiile legii;

b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă, în condițiile legii;

c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract civil în cadrul societăților comerciale, cooperativelor, întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul privat sau public, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care el este angajat, cu excepția activităților științifice, didactice, de creație și de reprezentare a statului în societățile economice. Modul de cumulare a acestor activități cu funcția publică cu statut special se stabilește de Guvern.

(2) Funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare activitate de întreprinzător, cu excepția calității de fondator al societății comerciale, ori să înlesnească, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice.

(3) Funcționarul public cu statut special nu poate fi reprezentant al unor terțe persoane în autoritatea publică în care își desfășoară activitatea, inclusiv în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția pe care o exercită.

(4) Funcționarul public cu statut special implicat în una din activitățile incompatibile enumerate la alin. (1) – (3) este obligat ca, în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției situației, să înceteze activitatea incompatibilă cu funcția sa ori, după caz, să depună cerere de demisie din funcția publică cu statut special. Dacă în termenul menționat funcționarul public cu statut special nu întreprinde acțiuni în vederea lichidării incompatibilității, angajatorul sau persoana împuternicită de acesta ia măsura încetării raportului de serviciu al acestuia.

CAPITOLUL VI DISCIPLINA MUNCII

Secțiunea 1

Stimularea funcționarului public cu statut special

Articolul 54. Stimulări

(1) În scopul motivării pentru rezultatele deosebite în activitate, angajatorul sau persoana împuternicită de acesta poate acorda funcționarului public cu statut special următoarele stimulări:

- a) înscrierea numelui în Cartea de onoare;
- b) premiarea cu arme de foc și înscrierea pe acestea a textului care atestă premiarea;
- c) acordarea gradului special înainte de termen;
- d) acordarea titlurilor de onoare și distincțiilor Ministerului Afacerilor Interne sau departamentale;
- e) acordarea cadourilor de preț;
- f) acordarea de premii în bani;
- g) decernarea diplomelor de merit;
- h) expunerea fotografiei pe Panoul de onoare;
- i) exprimarea de mulțumiri;
- j) ridicarea sancțiunii disciplinare aplicate.

(2) Pentru merite deosebite, funcționarul public cu statut special poate fi propus de către ministrul afacerilor interne spre decorare cu una dintre distincțiile de stat ale Republicii Moldova.

(3) Funcționarul public cu statut special aflat sub efectul sancțiunii disciplinare, poate fi stimulat doar prin ridicarea sancțiunii disciplinare aplicate.

(4) Funcționarul public cu statut special este informat personal despre acordarea stimulărilor în cadrul adunării efectivului entității din care face parte.

(5) După pensionare, funcționarul public cu statut special poate păstra arma de foc primită ca stimulare, cu respectarea prevederilor legale.

Secțiunea a 2 – a

Răspunderea juridică, abaterile disciplinare și sancționarea acestora

Articolul 55. Reglementarea disciplinei muncii

Disciplina muncii este reglementată prin prevederile prezentei legi și altor acte normative.

Articolul 56. Abaterile disciplinare

Se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special săvârșite cu vinovăție care încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restrîngerile, interdicțiile și incompatibilitățile din prezenta lege, cerințele fișei postului.

Articolul 57. Răspunderea juridică

(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarul public cu statut special a competențelor legale și atribuțiilor de serviciu ce îi revin are ca rezultat tragerea, în raport de gravitatea situației, la răspundere disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală.

(2) Funcționarul public cu statut special este absolvit de răspundere dacă provoacă daune sau vătămări unor persoane ca efect al îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, ori în situația intervenției justificate, în limitele legii, pentru protecția intereselor statului, a persoanelor, pentru salvarea de vieți omenești, bunuri și valori.

Articolul 58. Sancțiuni disciplinare

(1) În raport cu gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertisment;
- b) mustrare;
- c) mustrare aspră;
- d) retrogradare cu un grad special;
- e) retrogradare în funcție;
- f) concediere din funcția publică cu statut special.

(2) Sancțiunile aplicate se iau în vedere la evaluarea performanțelor profesionale, acordarea gradelor speciale, promovare și recompensare, cu excepția situației în care efectele au fost stinse ori au fost ridicate ca recompensă în condițiile prezentei legi.

Articolul 59. Condițiile de aplicare a sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta.

(2) Pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul sau persoana împuternicită de acesta sînt obligați să ceară de la funcționarul public cu statut special o explicație scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicația se consemnează într-un proces verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta și, după caz, un reprezentant al salariaților.

(3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la abateri, din care rezultă date și indicii că au fost săvîrșite infracțiuni, se remit spre examinare organelor Procuraturii.

(4) Funcționarul public cu statut special vizat de desfășurarea anchetei de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei cu respectarea datelor cu caracter personal și a informațiilor atribuite la secretul de stat, să solicite și/sau să prezinte probe în apărarea sa.

(5) La individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de

gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

(6) Pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancțiune disciplinară.

(7) Cadrul general de desfășurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare și ridicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește de Guvern.

(8) Aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, după caz.

(9) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta.

(10) Se consideră constatată abaterea disciplinară la momentul aprobării concluziei privind abaterea admisă.

(11) Ancheta de serviciu se desfășoară în termen de 30 zile din momentul inițierii de către persoana abilitată, cu posibilitatea de suspendare în cazul când vinovăția urmează a fi constatată de alte organe de drept, angajatul se află în concediul anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical, precum și în cazul în care există alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

(12) Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea persoanei în funcție, acordarea gradului special, categoriei de calificare și concediilor de odihnă.

(13) În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă stimulări și aplică sancțiuni disciplinare.

Articolul 60. Termenul pentru care sancțiunile disciplinare produc efecte

(1) Termenele pentru care sancțiunile disciplinare aplicate produc efecte sînt următoarele:

- a) avertismentul – 3 luni;
- b) mustrarea – 6 luni;
- c) mustrarea aspră – 9 luni.

(2) Efectele sancțiunilor disciplinare de retrogradare în gradul special și în funcție se consideră stinse din momentul aplicării.

(3) Funcționarul public cu statut special sancționat cu retrogradare în funcție, poate fi promovat în funcție potrivit dispozițiilor prezentei legi, dar nu mai devreme de 6 luni de la aplicarea sancțiunii.

(4) Ca formă de stimulare, sancțiunea disciplinară poate fi ridicată prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta, care a aplicat-o, dar nu mai devreme de expirarea a jumătate din termenul menționat la alin. (1).

(5) Funcționarul public cu statut special este restabilit în gradul special deținut anterior prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de acesta, după expirarea termenului de 1 an de la aplicarea sancțiunii disciplinare de retrogradare cu un grad special.

Articolul 61. Contestarea sancțiunii disciplinare

(1) Contestarea sancțiunii disciplinare se realizează conform legislației în vigoare.

(2) În caz de contestare, executarea sancțiunii disciplinare nu se suspendă.

Articolul 62. Repararea prejudiciului cauzat de funcționarul public cu statut special

Funcționarul public cu statut special nu va despăgubi dauna cauzată, dacă a produs-o în limita riscului profesional întemeiat sau în condițiile stabilite de lege pentru exonerarea de răspundere civilă pentru cauzarea de daune.

**CAPITOLUL VII
PROTECȚIA JURIDICĂ ȘI SOCIALĂ
A FUNCȚIONARULUI PUBLIC CU STATUT SPECIAL**

Articolul 63. Legitimația

(1) Funcționarul public cu statut special se identifică cu legitimație de serviciu. Tipurile, modelele, eliberarea, evidența, retragerea și distrugerea legitimațiilor de serviciu se stabilește de Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Legitimația de serviciu confirmă statutul funcționarului public cu statut special, inclusiv dreptul de portarmă, muniții și mijloace speciale.

(3) La încetarea raportului de serviciu, precum și în perioada de suspendare din funcție, funcționarul public cu statut special este obligat să predea legitimația.

Articolul 64. Uniforma și însemnele distinctive

(1) Funcționarul public cu statut special este asigurat cu uniformă din bugetul de stat.

(2) Normele de asigurare cu uniformă se stabilesc de Guvern. Modelul uniforme și însemnelor distinctive ale Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia se aprobă în modul stabilit de legislație.

(3) Regulile de port al uniforme și însemnelor distinctive, categoriile de funcționari publici cu statut special pentru care portul uniforme este obligatoriu pe timpul exercitării obligațiilor de serviciu se stabilesc de Ministerul Afacerilor Interne.

(4) Se interzice ca uniforma și însemnele distinctive ale angajaților autorităților publice sau ale altor persoane juridice să fie identice ori similare cu cele ale funcționarului public cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne.

(5) Folosirea ilegală a uniforme și însemnelor distinctive ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și profanarea acestora, atrage răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

(6) Funcționarul public cu statut special este asigurat cu echipament de protecție și de lucru potrivit prevederilor legale.

Articolul 65. Inadmisibilitatea imixtiunii în activitatea funcționarului public cu statut special

(1) În exercițiul funcțiunii, funcționarul public cu statut special se supune numai legii și execută indicațiile legale ale superiorilor.

(2) Nici o persoană, în afara cadrului relațiilor ierarhice și al competențelor legale, nu are dreptul să intervină în activitatea profesională a funcționarului public cu statut special.

(3) Funcționarul public cu statut special este persoană inviolabilă. Împiedicarea de a-și îndeplini obligațiile de serviciu, atingerea demnității și onoarei, opunerea de rezistență, amenințarea, aplicarea violenței, atentatul la viața, la sănătatea, la bunurile lui și ale membrilor săi de familie atrag răspunderea prevăzută de lege.

(4) Cerințele legitime ale funcționarului public cu statut special sînt executorii. Cerințele funcționarului public cu statut special și acțiunile întreprinse de el sînt considerate legitime atît timp cît organul sau persoana cu funcție de răspundere investite cu exercitarea controlului asupra activității sale și privind legalitatea acesteia nu stabilesc contrariul.

Articolul 66. Protecția acordată funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special beneficiază de protecție față de pericolele la care este expus ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

(2) Dacă împotriva funcționarului public cu statut special este pornită urmărire penală sau o altă acțiune în justiție în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, inclusiv după eliberarea din serviciu, Ministerul Afacerilor Interne îi acordă asistență juridică, în modul stabilit de ministerul menționat.

(3) Funcționarul public cu statut special se află sub protecția statului și a legii. Persoana, onoarea, demnitatea și reputația profesională ale acestuia sînt ocrotite prin lege.

(4) Funcționarul public cu statut special și membrii familiei sale au dreptul la protecție din partea statului împotriva amenințărilor și violențelor la care sînt sau ar putea fi supuși ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta.

(5) La sesizarea funcționarului public cu statut special despre amenințările și violențele la care este, sau ar putea fi supus personal, precum și membrii familiei sale, ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta, Ministerul Afacerilor Interne ia sub protecție funcționarul public cu statut special și membrii familiei sale și întreprinde măsurile necesare pentru înlăturarea pericolului.

(6) Prejudiciul material cauzat funcționarului public cu statut special sau membrilor familiei sale, determinat de activitatea de serviciu, se repară din bugetul din care este salarizat funcționarul public cu statut special, urmînd să fie recuperat în ordine regresivă din contul celui vinovat, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Articolul 67. Asigurarea de stat obligatorie

(1) Viața, sănătatea și capacitatea de muncă a funcționarului public cu statut special sînt supuse asigurării de stat obligatorii din bugetul de stat.

(2) Plata pentru asigurarea funcționarului public cu statut special nu se efectuează dacă evenimentul asigurat a survenit în urma săvîrșirii de către funcționarul public cu statut special a:

- a) unei infracțiuni sau contravenții;
- b) unei fapte care constituie o consecință a consumului benevol de băuturi alcoolice, de substanțe narcotice sau toxice;
- c) sinuciderii sau tentativei de sinucidere, dacă aceste acțiuni nu au fost provocate de o stare patologică sau de acțiuni de determinare la sinucidere;
- d) altor fapte ce nu au legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) În caz de mutilare (rănire, traumă, contuzie) în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, funcționarului public cu statut special i se plătește o indemnizație unică, în raport cu gravitatea mutilării, cu următoarele valori:

- a) ușoară – 1 salariu lunar;
- b) medie – 3 salarii lunare;
- c) gravă – 5 salarii lunare.

(4) În caz de încetare a raportului de serviciu pe motivul indicat la art. 38 alin. (1) lit.e) ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, funcționarului public cu statut special i se plătește o indemnizație unică, valoarea căreia se determină prin acordarea pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă, a cîte unui salariu mediu lunar calculat în ultimele 6 luni anterioare survenirii riscului asigurat, conform ultimei funcții deținute.

(5) În caz de dizabilitate a funcționarului public cu statut special survenită în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, sau după încetarea serviciului în Ministerul Afacerilor Interne, însă ca urmare a unei afecțiuni din perioada serviciului, dacă lipsește temeiul pentru primirea pensiei de vechime în muncă, pînă la restabilirea capacității de muncă, acestuia i se plătește o compensație lunară, raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute, în următoarele proporții:

- a) 100% – pentru dizabilitate severă;
- b) 80% – pentru dizabilitate accentuată;
- c) 60% – pentru dizabilitate medie.

(6) Funcționarul public cu statut special care primește compensația prevăzută la alin. (5) nu beneficiază concomitent și de pensia de invaliditate.

(7) În caz de vătămare a sănătății, contractare a unei boli în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, boli obișnuite sau accident nelegat de muncă, care au dus la pierderea temporară a capacității de muncă, funcționarului public cu statut special i se mențin drepturile salariale pentru o perioadă de pînă la 180 de zile în cursul unui an calendaristic. Începînd cu a 120-a zi, drepturile salariale se achită doar în cazul prelungirii concediului medical cu avizul Consiliului național pentru determinarea dizabilității și capacității de muncă.

(8) În caz de deces al funcționarului public cu statut special survenit în legătură cu exercitarea nemijlocită a obligațiilor de serviciu sau ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii), survenite în urma exercitării obligațiilor de serviciu, familiei celui decedat sau persoanelor întreținute legal de acesta li se plătește o indemnizație unică în mărime de 120 de salarii lunare, conform ultimei funcții deținute de decedat. Timp de 5 ani din ziua decesului, persoanelor care s-au aflat la întreținerea legală a funcționarului public cu statut special li se plătește o indemnizație lunară în mărime egală cu salariul lunar conform ultimei funcții deținute de acesta.

(9) La încheierea acestei perioade, se stabilește pensie în legătură cu pierderea întreținătorului, în modul prevăzut de legislație.

Articolul 68. Dreptul la pensie

Funcționarul public cu statut special beneficiază de pensie în condițiile Legii, asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Articolul 69. Protecția socială a membrilor de familie ai funcționarului public cu statut special

(1) Copiii funcționarului public cu statut special decedat sau care a devenit invalid în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se înmatriculează fără concurs în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege.

(2) Pentru copiii funcționarului public cu statut special se asigură locuri în instituțiile preșcolare.

CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 70. Dispoziții tranzitorii

(1) Angajatorul, sau persoana împuternicită de acesta va prelungi, de comun acord, raportul de serviciu cu funcționarii publici cu statut special cărora anterior le-a fost stabilită pensia, pe o perioadă de pînă la 5 ani, dar nu mai mică de 3 luni, de la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, fără a lua în considerație data stabilirii pensiei.

(2) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special, care beneficiază de pensie, în condițiile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, dar care nu cade sub incidența prevederilor alin.(1), va înceta în temeiul art. 38 alin.(1) lit.c).

(3) Angajatul din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care cade sub incidența prevederilor art.68 alin.(1) al Legii nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și continuă să activeze în Ministerul Afacerilor Interne, indiferent de statutul funcției deținute, beneficiază de toate drepturile și garanțiile prevăzute de prezenta lege pînă la momentul

împlinirii termenului de vechime în serviciu ce dă dreptul la pensie conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, cu încetarea concomitentă a raportului de serviciu în condițiile stabilite la art.38 alin.(1) lit.c).

(4) Studenții Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne se consideră funcționari publici cu statut special pe o perioadă de 5 ani după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) La intrarea în vigoare a prezentei legi, persoanelor angajate în cadrul Aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, care pînă la intrarea în vigoare a Legii nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, au deținut funcții polițienești și continue să activeze neîntrerupt în funcții publice în cadrul Aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, li se echivalează gradele de calificare deținute cu gradele speciale după cum urmează:

- a) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a I-a – chestor general;
- b) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a II-a – chestor șef;
- c) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a III-a - chestor;
- d) consilier de stat de clasa I – comisar șef;
- e) consilier de stat de clasa a II-a – comisar principal;
- f) consilier de stat de clasa a III-a - comisar;
- g) consilier de clasa I – inspector principal;
- h) consilier de clasa a II-a – inspector superior;
- i) consilier de clasa a III-a – inspector.

(6) Prevederile prezentei legi se aplică regimului și acțiunii sancțiunilor disciplinare aplicate pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 71. Echivalarea gradelor militare și speciale din alte structuri de drept cu gradele speciale ale funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

(1) Funcționarilor publici cu statut special care dețin grade speciale de ostaș, sergent inferior și sublocotenent, la intrarea în vigoare a prezentei legi li se acordă corespunzător gradul special de agent al corpului de subofițeri și, respectiv, inspector al corpului de ofițeri, indiferent de nivelul de studii absolvite. Vechimea în gradele speciale acordate anterior se calculează conform prevederilor prezentei legi.

(2) La intrarea în vigoare a prezentei legi, gradele speciale ale persoanelor care dețin funcții publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia li se echivalează gradele speciale, cu menținerea drepturilor dobîndite anterior, după cum urmează:

- a) general colonel – chestor general;
- b) general locotenent – chestor șef;
- c) general maior – chestor;
- d) colonel – comisar șef;

- e) locotenent colonel – comisar principal;
- f) maior – comisar;
- g) căpitan – inspector principal;
- h) locotenent major – inspector superior;
- i) sublocotenent, locotenent – inspector;
- j) plutonier adjutant – agent șef principal;
- k) plutonier major – agent șef;
- l) plutonier – agent șef adjunct;
- m) sergent superior – agent principal;
- n) sergent – agent superior;
- o) soldat, caporal, sergent inferior – agent.

(3) Pentru angajații din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, pentru o perioadă de pînă la 2 ani, denumirea gradelor speciale va fi raportată după cum urmează:

(a) Gradele speciale, aferente corpului de subofițeri și termenele minime de aflare în gradele respective sînt următoarele:

- agent / sergent inferior al serviciului intern – 1 an;
- agent superior / sergent al serviciului intern – 2 ani;
- agent principal / sergent superior al serviciului intern – 3 ani;
- agent șef adjunct / plutonier al serviciului intern – 4 ani;
- agent șef / plutonier major al serviciului intern – 5 ani;
- agent șef principal / plutonier adjutant al serviciului intern.

(b) Gradele speciale, aferente corpului de ofițeri și termenele minime de aflare în gradele respective sînt următoarele:

- inspector / locotenent al serviciului intern – 2 ani;
- inspector superior / locotenent major al serviciului intern – 3 ani;
- inspector principal / căpitan al serviciului intern – 3 ani;
- comisar / maior al serviciului intern – 4 ani;
- comisar principal / locotenent colonel al serviciului intern – 5 ani;
- comisar șef / colonel al serviciului intern;
- chestor / general maior al serviciului intern;
- chestor șef / general locotenent al serviciului intern;
- chestor general / general colonel al serviciului intern.

(c) Prevederile alin. (3) se aplică art. 11, 19, 20, 22 și 23 ale prezentei legi.

Articolul 72. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2017.

(2) Guvernul, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Președintele Parlamentului

**NOTA INFORMATIVĂ
ASUPRA PROIECTULUI LEGII
PRIVIND FUNCȚIONARUL PUBLIC CU STATUT SPECIAL DIN MINISTERUL
AFACERILOR INTERNE**

1. Temeiul inițierii procesului de elaborare

Prezentul proiect a fost elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne (MAI) și constituie o nouă etapă în cadrul procesului de modernizare a gestiunii resurselor umane ale ministerului.

Totodată, instituirea conceptului statutului special unic pentru angajații MAI, se regăsește ca chestiune prioritară în Programul de activitate al Guvernului Republicii Moldova pentru anii 2016 – 2018.

Astfel, la intrarea în vigoare a Legii nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, a Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și Legii nr.93-XVI din 5 aprilie 2007 cu privire la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, a fost reglementat cadrul juridic și principiile de activitate, organizarea și funcționarea, atribuțiile, împuternicirile și obligațiile Poliției, Poliției de Frontieră și angajaților Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, finanțarea și asigurarea tehnico-materială a acestora, precum și statutul lor.

Cu toate că, deși sînt asemănătoare, prevederile de natură statutară aplicabile funcționarilor publici cu statut special din Poliție și Poliție de Frontieră, nu sînt identice, chiar dacă, aceștia desfășoară activități în același domeniu - ordinea și securitatea publică. În aceeași măsură, există și alte structuri ale MAI în care statutul special este guvernat de legi distincte între care sînt diferențe semnificative.

Respectiv, la un efectiv de circa 17.800 funcționari publici cu statut special, în MAI există nu mai puțin de 4 statute de personal. Faptul în sine este de natură să mențină un sistem perimat, bazat pe tendințe instituționale, ce nu permite abordarea integrată, unitară și coerentă a managementului resurselor umane la nivelul MAI, pe verticală și orizontală întregii organizații. Mai mult, modelul practicat în prezent este relativ greoi și rigid, excesiv de birocratic și nu îndeajuns de transparent. De asemenea, sistemul actual face dificile mișcările de personal între subdiviziunile MAI.

Ca urmare, apar dificultăți de inițiere și promovare corelată la nivel ministerial, a abordărilor care permit dezvoltarea resurselor umane de diferite categorii. De aceea, persistă riscul evoluției inegale sau chiar al rămînerii în urmă a unor componente din MAI, sub aspectul vitezei, anvergurii și capacității de asimilare a schimbărilor atît de necesare în contextul actual.

Astfel, pe lîngă elementele de progres evident reglementate de actele legislative menționat *supra*, acestea nu au reușit să susțină abordarea integrată a managementului resurselor umane din MAI, inclusiv sub aspectul planificării resurselor umane și bugetării activităților, gestiunii posturilor, administrării curente a efectivelor, managementului carierei, motivării și reținerii în sistem a personalului.

Prin modul de realizare a dispozițiilor legale, acest act normativ nu interferează în vreun fel cu atribuțiile și misiunile specifice subdiviziunilor MAI, care au în statele de organizare posturi prevăzute pentru funcționari publici cu statut special. Așadar, nu reglementează organizarea și funcționarea instituțională. Nu afectează competențele actuale ale angajatorilor. Nu anulează nici specificitatea ocupațiilor din MAI, acestea fiind/urmează să fie determinate prin standardele ocupaționale caracteristice și prin formarea adecvată necesară.

Noua lege privind funcționarul public cu statut special, mai bine conectată conceptual și terminologic la statutul funcționarului public, asigură cadrul interoperabil, perspectiva abordării transversale a aspectelor subsecvente funcției publice speciale în MAI, unificarea conceptuală și procedurală a proceselor inerente gestiunii resurselor umane ale instituției.

Față de aspectele evidențiate, a rezultat necesitatea, utilitatea și posibilitatea realizării acestui proiect de lege care tratează unitar aspectele caracteristice funcționarului public cu statut special din MAI, oferind totodată, perspectivă și predictibilitate sistemului de carieră al acestuia.

Temeiul inițierii proiectului de lege este determinat nu doar de existența unor disfuncționalități cum ar fi multiple statute de personal în cadrul MAI, ori prevederile neomogene de natură statutară aplicabile, dar este condiționat și de lipsirea unor funcții din aparatul central al MAI de statutul special, deținut anterior.

La acest subiect se remarcă următoarele:

Ministerul Afacerilor Interne este structura de forță cea mai importantă din Republica Moldova atât sub aspectul anvergurii misiunilor pe care le îndeplinește, cât și al numărului efectivilor și distribuției în plan teritorial a subdiviziunilor.

În ansamblul autorităților publice, MAI deține, totodată, efectivele cele mai numeroase.

Pentru organizarea și desfășurarea misiunilor și atribuțiilor ce îi revin este necesar ca MAI să dețină corespunzător capacitatea de conducere și executare a sarcinilor curente, precum și în situații de criză.

În prezent, MAI îndeplinește atribuții complexe în domeniile prevăzute de legislația în vigoare. Este cunoscut faptul că în structura MAI există subdiviziuni, respectiv personal, de diferite categorii, care desfășoară misiuni atât în situații de normalitate, cât și de crize diverse. Situațiile de criză, mai cu seamă, generează problemele cele mai grave și necesită reacții profesionale, cum a rezultat din istoria recentă.

Deși componentele MAI funcționează în conformitate cu reglementările proprii și dețin autonomie operațională, trebuie să fie unitară concepția generală la nivel ministerial privind: organizarea, îndeplinirea misiunilor și atribuțiilor; logistica; managementul resurselor umane și formarea profesională. Aceasta deoarece componentele structurale ale MAI trebuie să acționeze omogen, uniform și coerent în condiții de compatibilitate și interoperabilitate managerială, organizatorică și funcțională.

Din această perspectivă, este evident că atribuțiile MAI trebuie realizate de către profesioniști care cunosc specificul activității și dețin experiență relevantă atât la nivel central, cât și la cele departamental și teritorial.

Integrarea organizatorică, funcțională, privind managementul resurselor umane, de dotare, formare etc. este absolut necesară pentru gestionarea întrunită și sistematică de la nivel ministerial a problematicii aferente ordinii și securității publice.

Este de subliniat că ordinea și securitatea publică nu se referă strict la atribuțiile polițienești, cum frecvent se face confuzia, dar și la:

- aspecte de planificare strategică a forțelor și mijloacelor;
- managementul operațional (activitatea ce asigură coordonarea forțelor și mijloacelor instituției);
- pregătirea integrată a personalului;
- logistica, dotarea/finanțarea.

Este adevărat că anumite funcții din subdiviziunile aparatului central al MAI și din aparatele centrale ale subdiviziunilor subordonate MAI, nu vizează nemijlocit atribuții „polițienești” (nu se ocupă direct de investigații, etc), având competențe în sfera organizării,

planificării, coordonării, controlului domeniului ordinii și siguranței publice, deci atribuții preponderent de suport/administrare.

Însă, excluderea totală din subdiviziunile aparatului central al MAI a funcțiilor atestate (anul 2013), inclusiv a celor legate nemijlocit de organizarea, planificarea, coordonarea și controlul de pe palierul ministerial a domeniului ordinii și siguranței publice, a reprezentat, o gravă eroare.

Prin aceasta s-a realizat nu demilitarizarea, ci deprofesionalizarea unităților aparatului central. Această acțiune nu a fost fundamentată corect, deoarece nu s-a luat în considerare necesarul de profesioniști cu viziune/experiență în domeniul ordinii și securității publice. Ca urmare, s-a generalizat încadrarea posturilor din subdiviziunile aparatului central al MAI exclusiv cu funcționari publici, în mare parte absolvenți de studii superioare aflați la primul loc de muncă. Condițiile proaste de salarizare, însă, nu permit atragerea de specialiști experimentați.

S-a aplicat/experimentat la MAI ceea ce, spre exemplu, ar fi inacceptabil la Ministerul Apărării – eliminarea profesioniștilor din structura centrală a instituției ori din Statul Major General al Forțelor Armate (care îndeplinește anumite atribuții similare subdiviziunilor centrale ale MAI). În aceste condiții, MAI nu mai are capacitatea necesară realizării sarcinilor de cooperare cu Ministerul Apărării, îndeosebi în situații de criză.

Situații similare nu mai sânt întâlnite la nici un alt minister – se are în vedere eliminarea profesioniștilor din subdiviziunile centrale care coordonează misiunile principale ale respectivelor autorități. Prin asemenea decizie, al cărei impact nu a fost corect evaluat s-a produs o conjunctură evident mai nefavorabilă decât anterior. La circa 3 ani de la aplicare, nu a rezultat, practic, nici un element de progres/beneficiu organizațional.

Pe fondul aplicării acestui tip de abordare, de la intrarea în vigoare a Legii 320/2012, capacitatea unităților centrale ale MAI s-a diminuat drastic prin plecarea personalului cu experiență și cunoscător al domeniului. Practic, subdiviziunile centrale nu mai sunt în măsură să îndeplinească la nivelul necesar de eficacitate și calitate susținerea deciziei ministeriale, funcțiile de organizare, planificare, coordonare, control și reglare sistemică a ansamblului ministerial. Mai grav este faptul că a suferit semnificativ capacitatea de management operațional, împrejurare de natură să genereze riscuri severe de securitate la nivel național.

O altă problemă este cea privitoare la „demilitarizare”. Se face adesea confuzia între statutul de personal (militar) și modelul acțional utilizat la îndeplinirea atribuțiilor/misiunilor. Modelul polițienesc de tip civil presupune înțelegerea și asumarea faptului că ordinea și securitatea reprezintă serviciu public în beneficiul comunității. Sub acest aspect, contează faptul că funcționarii publici cu statut special dezvoltă relații de parteneriat cu membrii societății; se modifică atitudinea în raporturile cu populația, sistemul de concepere și desfășurare a misiunilor, modul de dare și executare a ordinelor; se „umanizează” relațiile ierarhice; devine aplicabilă legislația generală privind funcția publică și legislația generală a muncii; demersurile în justiție se fac la instanțe civile și nu militare; se modifică sistemul de carieră, gradele nu mai sunt militare ci profesionale și poartă alte denumiri etc.

Există, în Europa, sisteme polițienești de succes în care personalul din cadrul aparatului central are statut special, și desfășoară activitatea de ordine publică în sistem civil (Franța, Spania, România, Portugalia, Italia etc.).

Principial, în Republica Moldova, prin aceea că personalul deține calitatea de funcționari publici cu statut special, aspectul „demilitarizării” a fost, cel puțin formal, soluționat. De aceea, odată cu aceasta, abordarea privitoare la „demilitarizarea” statutară a

personalului nu mai are obiect și, mai ales, nu poate trezi îngrijorări privind riscul revenirii la situația anterioară. Rămâne, desigur, să se realizeze demersurile care să asigure și „demilitarizarea” sub aspectele menționate anterior, ceea ce este un proces de durată. Apariția noii Legi privind funcționarul public cu statut special din MAI reprezintă un nou pas în direcția demilitarizării reale și nu un obstacol.

Ca urmare, faptul că unele posturi din unitățile centrale ale MAI trebuie să fie ocupate cu profesioniști în domeniul ordinii și securității publice/situațiilor excepționale nu este un risc, ci un aspect de necesitate funcțională. Acest fapt este cu atât mai evident cu cât încadrarea exclusivă cu funcționari publici civili a tuturor posturilor a eșuat și a devenit periculoasă în sine prin aceea că s-a ajuns la deficite de 70%, atractivitatea posturilor este în continuare scăzută și, faptul cel mai îngrijorător, capacitatea funcțională precară prejudiciază în modul cel mai palpabil managementul ministerial.

Situația creată, determină necesitatea înființării în unitățile aparatului central al MAI a funcțiilor atestate la următoarele structuri:

- a) management operațional;
- b) analiza, monitorizarea și evaluarea politicilor (posturile care gestionează la nivel ministerial atribuțiile de strategie/politici/planificare/programare/monitorizare ce vizează integrat domeniul ordinii și securității publice);
- c) management resurse umane (posturile care realizează proiectarea organizatorică, coordonează/gestionează structurile de specialitate de la departamente, precum și formarea funcționarilor publici cu statut special);
- d) subdiviziunea de control/inspectare din subordinea nemijlocită a ministrului;
- e) anumite componente din structurile logistice ale aparatului central care realizează: planificarea logistică a subdiviziunilor de ordine și securitate publică, asigură integrarea, interoperabilitatea și compatibilitatea dotării și standardizarea acesteia, asigurarea cu armament, muniție, mijloace speciale și coordonează/gestionează structurile de specialitate de la departamente;
- f) alte posturi, identificate punctual, relevante sub aspectul îndeplinirii de competențe/susținerii deciziei ministeriale în domenii conexe ordinii și securității publice.

Principiul stabilirii necesarului de funcții atestate este al gestionării directe de procese/activități de ordine și securitate publică și conexe care necesită personal de specialitate deținător de cunoștințe și experiență profesională relevante, ce nu poate proveni decât prin promovarea în subdiviziunile centrale de la departamente.

Chiar dacă unele dintre posturile pentru care se propune stabilirea statutului special nu desfășoară nemijlocit activități operative sau polițienești, deținătorii acestora trebuie să efectueze frecvent deplasări la subdiviziunile teritoriale pentru cunoașterea situației, sprijin, control și îndrumare, ori să lucreze în sprijinul acestora, precum și cu personalul atestat.

În perspectivă, ca demers strategic, se are în vedere restructurarea generală a sistemului posturilor, proces în cadrul căruia vor fi identificate posturile care trebuie prevăzute cu statut special ori nu necesită atestarea.

Orice alte soluții – detașarea temporară a personalului de la departamente la unitățile centrale ale MAI, scoaterea din structura aparatului central a unor subdiviziuni și plasarea lor în subordinea MAI (deși dețin competențe esențiale de suport al deciziei și gestiune a domeniului ordinii și securității publice), precum și orice alte modalități temporale de compromis, reprezintă soluții pe termen scurt, care vor menține starea de incapacitate și riscurile ce derivă din aceasta.

2. Scopul și obiectivele urmărite prin adoptarea actului normativ

Scopul proiectului se materializează prin reglementarea unor garanții comune pentru toți funcționarii publici cu statut special din structurile MAI. Prin acest proiect se asigură unificarea normelor de drept și a diferitelor instituții juridice privind funcționarul public cu statut special, precum și coerența activității de gestiune a resurselor umane și de management al carierei.

Scopul se realizează prin următoarele obiectivele:

- realizarea coerenței conceptuale în acest domeniu deosebit de fragmentat în prezent;
- unificarea normativă la nivelul MAI a situației juridice a funcționarului public cu statut special;
- dezvoltarea capacității sistemului de management resurse umane de a susține deciziile conducătorilor de la diferite niveluri ierarhice;
- recreerea sferei noțiunilor de specialitate – doctrina domeniului resurselor umane – intervenție absolut necesară într-un sistem în care proveniența și formarea personalului sunt foarte eclectice, așa cum s-a precizat;
- particularizarea unor norme juridice care permit dezvoltarea capacității de management, în cadrul instituțional intern a resurselor umane, limitarea ingerințelor, o mai bună valorizare a particularităților statutului special;
- delimitarea mai corectă în ansamblul societății a profesiilor din domeniul MAI, astfel încât particularitățile ce le definesc devin, mult mai pregnante;
- generarea de proceduri/acte normative subsecvente care asigură simplificarea sistemului normativ, a activității de administrare curentă a resurselor umane, a formularisticii aferente; sporirea fluidității mișcării interinstituționale a personalului; crearea premiselor unificării bazelor de date și realizării de sisteme informatice interoperabile, mai ușor de alimentat, de utilizat și cu noi funcționalități;
- coordonarea unitară și coerența funcțională a proceselor de management resurse umane prin dezvoltarea capacităților de organizare și planificare, precum și a celor de prognozare/dirijare a resurselor diverse și efortului financiar în domeniu.

Principale prevederi, locul proiectului de lege în sistemul actelor normative, elementele de noutate și rezultatele scontate:

Actul normativ este organizat în capitole, structurate, la rîndul lor în secțiuni, articole și alineate potrivit sferei juridice de apartenență a aspectelor de reglementare.

Fiecare articol a fost denumit, în vederea precizării sintetice a conținutului și orientării mai facile a utilizatorului actului normativ.

În Capitolul 1, Dispoziții generale, sunt prezentate obiectul legii, domeniul său de reglementare și se prezintă sintetic, scopul actului normativ. În același capitol au fost definiți termenii care necesită o definiție corespunzătoare.

În Capitolul 2, Funcționarul public cu statut special, în acest capitol are loc definirea funcționarului public cu statut special, este redată natura sa specifică și se enunță principiile profesionale ale acestuia. Capitolul include un articol amplu privind îndeplinirea atribuțiilor de către funcționarul public cu statut special și statuează stabilitatea funcționarului public, aspect susținut prin construcția ulterioară în lege a dispozițiilor necesare operaționalizării acestui principiu.

În același capitol este prevăzut și Jurământul solemn ce se depune de funcționarul public cu statut special și se reglementează particularitățile dosarului personal.

La Capitolul 3, Clasificarea funcțiilor publice speciale și a gradelor speciale ale funcționarilor publici cu statut special, denotă clasificarea funcțiilor publice speciale existente în cadrul MAI. Este important faptul că se reglementează rolurile organizatorice

aferente funcționarilor publici cu statut special de diferite categorii. În plus, se prezintă gradele speciale ale funcționarilor publici cu statut special și stagiul minim în acestea.

Capitolul 4, Cariera funcționarului public cu statut special, este cel mai amplu capitol din cuprinsul proiectului actului normativ, structurat în unsprezece secțiuni.

Astfel, sunt prevăzute: încadrarea în funcții publice speciale; modalitățile de ocupare a funcțiilor publice speciale; încadrarea în funcțiile publice speciale; limita de vîrstă în funcția publică specială; acordarea gradelor speciale, retragerea, retrogradarea și restabilirea gradului special; formarea profesională; promovarea; categoriile de calificare; evaluarea performanțelor profesionale; nașterea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu; calculul vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu; timpul de muncă și concediile.

În cadrul Capitolului 5, intitulat Drepturile și obligațiile funcționarului public cu statut special. Restrângeri, interdicții și incompatibilități, se reglementează sistemul drepturilor funcționarului public cu statut special care compensează echitabil riscurile profesionale aferente îndeplinirii serviciului public în beneficiul comunității.

Corelativ, se generează obligațiile speciale, interdicțiile și incompatibilitățile specifice.

Capitolul 6, Disciplina muncii, cuprinde particularitățile stimulărilor de care beneficiază funcționarul public cu statut special, precum și prevederile ce conturează regimului disciplinar aplicabil acestuia. Ca prevedere expresă, au fost identificate limitativ abaterile disciplinare ce se sancționează și s-au nuanțat termenele pentru care produc efecte sancțiunile disciplinare.

În Capitolul 7, Protecția juridică și socială a funcționarului public cu statut special, se instituie normele necesare pentru protejarea acestuia și a familiei sale.

Capitolul 8, Dispoziții finale și tranzitorii, dispune măsurile juridice necesare trecerii organizate la aplicarea noului cadru normativ incident funcționarului public cu statut special din MAI.

Actul normativ înaintat cu titlu de inițiativă legislativă, denotă cadrul reglementărilor specifice de activitate ale MAI. Acesta va produce efecte juridice asupra funcționarilor publici cu statut special din cadrul subdiviziunilor MAI care dețin în statele de organizare posturi prevăzute pentru ocuparea cu respectiva categorie de personal.

Față de reglementările deja existente în MAI privind domeniul statutar, proiectul de față aduce următoarele elemente concrete de noutate:

- a) definirea unui număr semnificativ de termeni de specialitate/instituții juridice;
- b) reglementarea amplă a naturii distincte a funcționarului public cu statut special și a principiilor profesionale ale funcționarului public cu statut special;
- c) precizarea explicită a limitelor și modului de îndeplinire a atribuțiilor;
- d) conturarea mai precisă a dispozițiilor legale care asigură stabilitatea reală a funcționarului public cu statut special;
- e) distingerea normelor privind dosarul personal al funcționarului public cu statut special;
- f) clasificarea funcțiilor publice speciale din MAI;
- g) formularea unei propuneri alternative la actualele denumiri ale gradelor speciale;
- h) propunerea de mărire a stagiilor în gradele speciale, pentru parcursul de carieră cu noua vechime în serviciu;
- i) particularitățile carierei funcționarului public cu statut special;
- j) precizarea expresă a provenienței funcționarilor publici cu statut special, a studiilor necesare acestora, pe categorii și a situațiilor limitative în care se recurge la încadrarea din

sursă externă;

k) reglementarea concursului ca modalitate de ocupare a funcției publice speciale / promovare;

l) reglementarea perioadei de probă pentru funcționarul public cu statut special debutant;

m) introducerea datei anuale unice de acordare la termen a gradelor speciale;

n) introducerea de norme care sporesc rolul formării profesionale;

o) introducerea „situației intermediare de activitate” ca un caz de modificare a raporturilor de serviciu ce permite soluționarea situațiilor tranzitorii în care funcționarul public cu statut special nu ocupă o funcție publică specială;

p) reglementarea evaluării performanțelor profesionale și deschiderea posibilității de valorificare a rezultatelor acestora, în procesele de management al carierei;

q) reglementarea mai adecvată a transferului, detașării și suspendării;

r) reglementarea instituției “ofițerului de legătură” în cadrul MAI și a aspectelor generale privind activitatea acestora, asigurând o desfășurare și coordonare mai eficientă a reprezentării externe;

s) definirea mai adecvată a drepturilor și obligațiilor, a restrângerii unor drepturi și libertăți, a interdicțiilor, incompatibilităților și aspectelor conexe disciplinei de muncă, precum și a celor privind protecția juridică și socială a funcționarului public cu statut special.

Rezultatele scontate prin promovarea proiectului de lege sunt următoarele:

a) unificarea cadrului normativ privind funcționarul public cu statut special din MAI, având în vedere existența, în paralel (chiar cu prevederi divergente), a mai multor reglementări în domeniu;

b) realizarea unui instrument care permite gestiunea coerentă și integrată a personalului instituției, act normativ generator de proceduri comune, aplicabile în întreaga instituție;

c) modernizarea și simplificarea sistemului de management resurse umane, creșterea flexibilității acestuia și a fluidității mișcărilor inter-instituționale de personal;

d) eliminarea unor neajunsuri constatate ca efect al aplicării actelor normative în vigoare, clarificarea/dezvoltarea unor instituții juridice și precizarea mai corectă a rolurilor și competențelor în domeniu;

e) recreerea sferei noțiunilor de specialitate – doctrina domeniului resurselor umane în MAI;

f) proiectarea pentru MAI a unor norme simetrice acelorora din Statutul funcționarului public, astfel încât trimiterile la legislația generală să fie cât mai puțin necesare.

Subsecvent, este prevăzută elaborarea de acte normative interne care vor asigura operaționalizarea noilor reglementări.

Argumentarea și gradul de compatibilitate al proiectului de lege cu reglementările legislației comunitare:

Este cunoscut faptul că în domeniul afacerilor interne reglementările comunitare acoperă doar puține aspecte. Printre acestea, nu se numără cele privitoare la managementul resurselor umane, în acest domeniu existând experiențe dintre cele mai diverse. Astfel, în perspectivă proiectul de act normativ trebuie să fie conform sistemului bunelor practici europene.

Prin bune practici se înțelege eficacitatea și eficiența sistemelor de management al resurselor umane, manifestate prin aceea că modelele din UE reușesc să pună la dispoziția organizațiilor pe care le deservește personal atent recrutat, corect selecționat, bine pregătit, promovat pe criterii obiective, atent motivat și echitabil compensat pentru serviciul

desfășurat în beneficiul societății.

Din documentarea desfășurată, din rapoartele realizate în urma unor proiecte/activități de consultanță (MIAPAC), precum și în urma analizei funcționale realizate de către experți ai Uniunii Europene (mai-august 2015), cu susținerea partenerilor de dezvoltare (Ambasada SUA din Republica Moldova), concluzionăm că în sistemele în care există funcționari publici cu statut special (echivalent) se urmărește pragmatismul, unificarea și coerența statutară, simplificarea și standardizarea proceselor, informatizarea activității, proiectarea de reguli nediscriminatorii de carieră, respectarea drepturilor omului, transparența și grija pentru realizarea unui echilibru optim între sistemul drepturilor și obligațiilor profesionale.

Prin modul de proiectare generală și prin elaborarea nemijlocită a normelor juridice, proiectul de act normativ îndeplinește cerințele de eficacitate și eficiență menționate.

3. Descrierea constatărilor expertizei anticorupție

Raportul de expertiză anticorupție conține reflectări sub forma unei avizări juridice. Însă pe domeniul fix de competență, expertiza anticorupție nu a atestat incompatibilități cu standardele naționale și internaționale anticorupție.

4. Fundamentarea economico-financiară

Implementarea prevederilor legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, va exclude interpretarea ambiguă a modului de calculare și a achitare a sporurilor, suplimentelor și indemnizațiilor prevăzute de actualul cadru normativ.

Totodată, se va diminua considerabil numărul cererilor de chemare în judecată privind stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului. Aceasta va genera o economie considerabilă a mijloacelor financiare care se achită în prezent pentru penalități, despăgubiri și cheltuieli de judecată suportate de reclamați.

Este evident că anume unificarea de statut va deschide în MAI calea realizării sistemului unic de salarizare, ceea ce va simplifica activitatea și sub acest aspect.

În aceeași măsură, considerăm că reducerea numai la determinările strict financiare a problemei statutului unic nu este satisfăcătoare pentru MAI. Astfel, MAI a identificat numeroase argumente care impun, chiar urgent, materializarea acestei inițiative.

Efectele benefice sunt previzibile, de durată și estimăm că nu vor genera costuri semnificative, ci, din contră, eficientizarea cheltuielilor.

Folosirea justificărilor financiare pentru blocarea intenției de reformă, și așa întârziată, a sistemului de resurse umane, va amplifica dificultățile din sistem și va genera costuri suplimentare (fluctuația mare de personal, capacitatea redusă de reținere în sistem, dificultățile de trecere dintr-o structură în alta).

Art.33 (4) Legislația în vigoare presupune achitarea în caz de transfer a unui salariu de funcție pentru angajatul cu statut special și cîte 50% din salariul de funcție pentru fiecare membru al familiei, în proiect se propune aceeași formulă doar că din salariul lunar.

Transferați în mediu pe an circa 20 angajați (familia 4 membri)

$20 * 1350 \text{ lei} = 27,0 \text{ mii lei}$

$60 * 1350 \text{ lei} * 50\% = 40,5 \text{ mii lei}$

Total = 67,5 mii lei

După modificare:

$20 * 5500 \text{ lei} = 110,0 \text{ mii lei}$

$60 * 5500 \text{ lei} * 50\% = 165,0 \text{ mii lei}$

Total = 275,0 mii lei

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 275,0 MII LEI

Art.40 (5)-(6) Legislația în vigoare nu presupune achitarea concediilor de maternitate și îngrijirea copilului la locul de muncă pentru angajații DPF și SPC și SE.

Calculul aproximativ reieșind din cheltuielile care le-ar suporta autoritățile date la moment se prezintă după cum urmează:

Indemnizația de maternitate:

Salariul mediu 4700 lei/30 zile*126 zile* 100 persoane = 1974,0 mii lei;

Pentru achitarea indemnizației pentru creșterea copilului:

Salariul mediu 4700 lei*30%=1410,0 lei lunar*12 luni * 150 persoane = 2538,0 mii lei.

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 4512,0 mii lei

Art. 45 (1) prin prisma articolului dat SPC și SE va fi asigurat medical din contul statului și nu ar fi necesar achitarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (4,5% începând cu 1 mai 2015) ceea ce ar reduce cheltuielile cu 6509,9 mii lei. Totodată este de menționat că odată cu creșterea salariului acestea se majorează.

ECONOMIE DE CIRCA - 6509,9 mii lei

Art.45 (5) Se propune a fi asigurați cu tratament sanatorial gratuit, doar funcționarii publici cu statut special care au contractat traume de categoria medie sau gravă, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, în modul stabilit de Guvern.

Potrivit datelor statistice: Doar pentru anul 2014, persoanele care au contractat traume de categoriile menționate, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu sunt în număr de – 130 angajați.

Pentru anul 2015, persoanele care au contractat traume de categoriile menționate, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu sunt în număr de – 114 angajați.

Ca remarcă, menționăm că, gradul mărit de traumatizme în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu a fost determinat de necesitatea implicării în acești ani a angajaților MAI în activități de asigurare și restabilire a ordinii publice.

În context, numărul mediu al acestor categorii de persoane, anual este de circa - 120.
120 pers. anual * 6,6 mii lei (costul estimativ al unei foi de tratament) = 792,0 mii lei

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 792,0 MII LEI

Art.46 (4) În vederea achitării compensației pentru închirierea locuinței, cheltuielile suplimentare vor fi de circa 15870,0 mii lei.

Numărul funcționarilor publici cu statut special (excluzând trupele de carabinieri) care activează în organele afacerilor interne constituie – 15.143.

Numărul aproximativ al beneficiarilor din 15143 va constitui- 2300 pers.

2300 pers. * 1150 (salariul de funcție mediu) * 50% * 12 luni = 15870,0 mii lei

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA – 15870,0 mii lei.

Art.47 La moment de dreptul la călătorie fără plată nu dispune SPC și SE astfel cheltuielile ar constitui 2373 * 4 lei pe zi * 365 zile = 3464,6 mii lei.

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 3464,6 mii lei

Art. 49 Prevederile articolului dat ar exclude achitarea indemnizației de eliberare în caz de demisie și de transfer care la moment este achitată de DPF. Totodată, în cazul polițiștilor, polițiștilor de frontieră vor scădea sumele achitate în cazul reorganizărilor sau reducerii statelor de personal.

151 persoane în mediu concediați * 6 salarii * 5500 lei = 4983,0 mii lei

ECONOMIE DE CIRCA - 4983,0 mii lei

Art. 67 De garanția dată la moment nu beneficiază SPC și SE și DPF

Indemnizația pentru pierderea întreținătorului inclusiv:

- indemnizația unică alin. (8)

1 persoane x 12 luni x 10 ani x 5500 lei = 660,0 mii lei

- indemnizația pentru invaliditate (12)

25 persoane x 12 luni x 5500 lei x 80% = 1320,0 mii lei

- indemnizația unică de asigurare privind contractarea traumei (10)

45 persoane x 3 x 5500 lei = 742,5 mii lei.

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 2722,5 mii lei

Art. 40. Concediile și modul de acordare a acestora

Conform legislației în vigoare, funcționarilor publici cu statut special cu o vechime de peste 15 ani li se acordă 42 de zile. În proiectul legii respective, se propune 45 zile, ceea ce implică o majorare a duratei concediului cu 3 zile.

Astfel, 5906,3 lei (salariul mediu lunar) : 22 zile (timpul efectiv lucrat) * 3 zile * 2384 persoane (cu o vechime de peste 15 ani) = 1 920,1 mii lei

Conform legislației în vigoare, funcționarilor publici cu statut special cu o vechime de peste 20 ani li se acordă 45 de zile. În proiectul legii respectiv, se propune 50 de zile, ceea ce implică o majorare a duratei concediului cu 5 zile.

5906,3 lei (salariul mediu lunar) : 22 zile (timpul efectiv lucrat) * 5 zile * 1187 persoane (cu o vechime de peste 20 ani) = 1 593,4 mii lei.

CHELTUIELI PE AN CARE SE IMPUN, CIRCA - 3 513,5 mii lei.

COST TOTAL: 19.589,2 MII LEI (19,6 MLN LEI)

Notă: Costul total include cheltuielile pe termen mediu, adică pe termen scurt (2016, I-semestru 2017) - bugetul MAI nu va fi afectat.

5. Rezultatele expertizei juridice

Proiectul a fost avizat repetat de către Ministerul Justiției, precum și de către alte autorități publice centrale de incidență.

6. Respectarea transparenței în procesul decizional

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239 din 13.11.2008 privind transparența în procesul decizional, anunțul privind inițierea procesului de elaborare a proiectului hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege privind funcționarul public cu statut special din MAI, a fost supus de două ori dezbaterilor publice, inclusiv prin plasarea pe pagina web a ministerului www.mai.gov.md la compartimentul „Transparența în procesul decizional/Consultări publice/Organizarea consultărilor publice”.

Alexandru JIZDAN
ministru

